

รายงานประจำปี พ.ศ. 2564

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน

ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการสำหรับนักเรียนประถมศึกษา โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านห้วยเป้ง อ.ปากชม จ.เลย

เด็กเอ๋ย เด็กน้อย
ความรู้ เรายังด้อย เร่งศึกษา
เมื่อเติบโตใหญ่ เราจะได้ มีวิชา
เป็นเครื่องหา เลี้ยงชีพ สำหรับตน
ได้ประโยชน์ หลายสถาน เพราะการเรียน
จงพากเพียร ไปเถิด จะเกิดผล
ถึงลำบาก ตรากตรำ ก็จำทน
เกิดเป็นคน ควรหมั่น ขยันเอย

เด็ก ๆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแก้ว อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย
มูลนิธิฯ สนับสนุนงบประมาณต่อเติมอาคารและสนามเด็กเล่น รวมทั้งการฝึกอบรมครูปฐมวัยในพื้นที่

สารบัญ

	หน้า
พ.ศ. 2564 ปีแห่งความท้าทายอีกหนึ่งปี	4
เด็กปฐมวัย: ปฐมบทของชีวิต	5
โครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนประจำปี พ.ศ. 2564	9
▪ โครงการลำดับที่ 1 การพัฒนาเด็กปฐมวัย	11
ก. การพัฒนาพ่อแม่และผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย	13
ข. การพัฒนาครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	18
ค. การก่อสร้างและปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม	21
▪ โครงการลำดับที่ 2 การช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก	26
▪ โครงการลำดับที่ 3 ครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย	29
▪ โครงการลำดับที่ 4 การพัฒนาเด็กในสถานสงเคราะห์	35
จำนวนผู้รับประโยชน์ของโครงการต่าง ๆ	44
สรุปรายงานด้านการเงิน	45
คณะกรรมการและที่ปรึกษาของมูลนิธิฯ	46
บทส่งท้าย: ประเทศไทยกับการพัฒนาเด็ก	47
ขอขอบคุณผู้มีจิตเมตตาสนับสนุนการทำงานของมูลนิธิฯ	48
ร่วมบริจาคเพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ	49

พ.ศ. 2564 ปีแห่งความท้าทายอีกหนึ่งปี

ปลายปี 2563 สถานการณ์โควิดในประเทศไทยได้รับการจัดการที่ดีขึ้น ก็คิดว่าทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ แต่กลับตรงกันข้าม ช่วงต้นปี 2564 การระบาดรอบใหม่เกิดขึ้นอีกครั้ง คราวนี้หนักหนาสาหัสยิ่งกว่าเดิม การระบาดกระจายไปทั่วทุกภูมิภาค กระทบไปทุกพื้นที่ มูลนิธิฯ ต้องเลื่อนกำหนดการของกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการชุมนุมกันออกไปโดยไม่มีกำหนด จวบจนทุกวันนี้ (ต้นปี 2565) สถานการณ์ดีขึ้นบ้าง อัตราการฉีดวัคซีนของประชาชนเพิ่มขึ้น แต่ทุกคนก็ต้องเฝ้าระวังและป้องกันตนเองอย่างเข้มงวด เพราะดูเหมือนโควิดจะกลายมาเป็นสถานการณ์ปกติในชีวิตมนุษย์ไปเสียแล้ว อย่างไรก็ตาม ในปีที่ผ่านมาก็ยังถือว่าเป็นโชคที่อยู่บ้างที่มูลนิธิฯ เราสามารถดำเนินงานกิจกรรมบางส่วนได้ตามข้อบังคับและมาตรการของทางราชการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด

ช่วงที่โควิดระบาดหนักระหว่างเดือน พ.ค.- ก.ย. นั้น คณะจิตอาสาที่มาช่วยกิจกรรมระดมทุนให้กับมูลนิธิฯ ไม่สามารถดำเนินงานได้เลย เนื่องจากคำสั่งราชการในการปิดห้างร้านและสถานที่ชุมนุมของผู้คน มูลนิธิฯ ประสบกับปัญหาด้านการเงินและพิจารณาว่าจะทำอย่างไรต่อไป ทั้งในเรื่องของงบประมาณโครงการและค่าบริหารจัดการองค์กร เงินเดือนค่าจ้างเจ้าหน้าที่มูลนิธิฯ การดำรงอยู่ขององค์กรก็เปรียบเสมือนชีวิตมนุษย์ที่มีขึ้นมีลง จะใช้วิธีเปรียบเปรยอย่างนี้ว่า “บุญพาวาสนาช่วย” มีผู้ใหญ่ใจดีชาวต่างชาติที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนได้ติดต่อเข้ามา สอบถามเรื่องราวความเป็นไปต่างๆ ของมูลนิธิฯ จนในที่สุด มูลนิธิฯ ได้รับความเมตตาจากผู้ใหญ่ท่านนี้ในนามขององค์กรชื่อ Ban Adri, Foundation "Stichting Welzijn Zuid-Oost Azië" จากประเทศเนเธอร์แลนด์ สนับสนุนงบประมาณมาให้ในการดำเนินงานต่างๆ ที่ยังค้างคาอยู่ ตามกำหนดการและความเป็นไปได้ตามสถานการณ์ ทั้งโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย; การฝึกอบรมครู การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครอง โครงการก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ให้กับศูนย์เด็กเล็กที่ทรุดโทรมและการพัฒนาเด็กในสถานสงเคราะห์ มูลนิธิฯ ขอขอบพระคุณท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

ช่วงกลางปี มูลนิธิฯ ได้รับมอบหมายงานการเก็บข้อมูลให้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและ Unicef ประเทศไทย เรื่องผลกระทบจากสถานการณ์โควิดที่มีต่อเด็กของแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยตามพื้นที่แนวชายแดนไทย-ลาว ซึ่งถือเป็นโอกาสอันดีที่มูลนิธิฯ ได้ไปช่วยเหลือเด็กๆ เหล่านี้ไปในตัว โดยการพบปะพูดคุยให้ความรู้และกำลังใจแก่พ่อแม่ผู้ปกครองในเรื่องการเลี้ยงลูกที่ถูกต้องตามหลักการพัฒนาสมองที่ดี... ผลกระทบจากสถานการณ์โควิดที่มีต่อเด็กนั้น ต้องบอกว่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะเมื่อเด็กไม่ได้ไปเรียนหนังสือที่โรงเรียน อยู่ที่บ้านก็เล่นแต่โทรศัพท์มือถือ ดิดเกมส์ติดหูรูปต่างๆ เหล่านี้ จะทำให้เกิดอาการถดถอยในการเรียนรู้และพัฒนาสมอง (Regression) รวมทั้งปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นและความเสี่ยงต่อการกระทำผิดต่างๆ

มูลนิธิฯ ยังมีโจทย์การพัฒนาเด็กที่ค้างคาเกิดจากสถานการณ์โควิดในช่วงเวลาที่ผ่านมา จุดมุ่งเน้นสำคัญคือการสร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกันกับหน่วยงานในท้องถิ่นให้มากขึ้น ขอขอบคุณกระทรวงมหาดไทยที่ให้รางวัลองค์กรดีเด่นด้านการพัฒนาชนบทจากโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยในเขตอีสานตอนบน และมูลนิธิฯ ขอขอบพระคุณผู้มีจิตเมตตาทุกท่านที่ได้บริจาคและสนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิฯ มาโดยตลอด เรายังให้คำมั่นสัญญาเหมือนเดิมว่าจะทำหน้าที่อาสาพัฒนานี้ให้ดีที่สุด

ขอบคุณครับ

เหมรमित วิเชียรเครือ

ประธานมูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน

เด็กปฐมวัย: ปฐมบทของชีวิต

เด็กปฐมวัยเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการดำเนินงานของมูลนิธิ มาโดยตลอด เพราะห้วงเวลาของเด็กปฐมวัย ตั้งแต่การตั้งครรภ์ และแรกเกิดไปจนถึง 6 ปีนั้น เป็นห้วงสำคัญในการบ่มเพาะตัวตนของมนุษย์คนหนึ่ง เพื่อให้เป็นฐานรากที่มั่นคงของชีวิตที่จะเจริญเติบโตต่อไป ในรายงานประจำปีที่ผ่านมา มูลนิธิฯ ได้สรุปสาระสังเขปและมูลเหตุต่างๆ จากการเลี้ยงลูกที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นไป รวมทั้งวิธีการเลี้ยงลูกที่ดี เลี้ยงอย่างไรให้มีพัฒนาการของสมองที่ดี ท่านสามารถหาอ่านได้จากรายงานประจำปี 2563 ของมูลนิธิฯ ตามลิงค์นี้ <http://www.fellowship-thaichild.org/files/Annual-Report-2020-TH.pdf>

เด็กปฐมวัยในชนบท

มีชีวิตที่เหมือนหรือแตกต่างกันกับเด็กปฐมวัยที่อาศัยในเขตเมือง คำถามนี้ ฟังตอนแรกดูเหมือนจะตอบได้ง่ายเพราะดูจากความแตกต่างและสภาพแวดล้อมของเมืองกับชนบท แต่พอพิจารณาถึงประเด็นคุณภาพชีวิตและเหตุแห่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก รวมไปถึงผลกระทบที่มีต่อตัวเด็กเมื่อเขาเติบโตขึ้นไป ดูเหมือนเด็กปฐมวัยในแต่ละที่จะมีสภาพที่ต้องเผชิญไม่แตกต่างกันสักเท่าไร โดยเฉพาะผลกระทบจากโทรศัพท์มือถือและสื่อออนไลน์ต่างๆ ตามบริบทของสังคมไทย แล้วอะไรคือปัจจัยหรือตัวแปรที่มีผลต่อการเจริญเติบโตเพื่อให้ได้คุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กปฐมวัย

เลี้ยงลูกไว้ทำไม

มักจะเป็นคำถามแรกของการพบปะพูดคุยกับพ่อแม่ผู้ปกครอง มีคำตอบหลากหลาย มีลูกไว้เป็นเพื่อน มีลูกไว้ใช้ มีลูกไว้สืบสกุล มีลูกไว้เลี้ยงเรายามแก่เฒ่า แต่เมื่อเราถามต่อว่า มันใจได้แค่ไหนว่าลูกเราจะเติบโตเป็นคนดีและกลับมาเลี้ยงเรายามแก่เฒ่า คำตอบที่ได้คือความเงิบ ไม่มีพ่อแม่ผู้ปกครองท่านใดเลยในทุกพื้นที่ที่จะตอบออกมาให้ได้ยินเสียงความมั่นใจในทางตรงกันข้ามเมื่อเราสอบถามถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับลูกหลานในชุมชนมีอะไรบ้าง ในทุกพื้นที่ตอบเหมือนกันหมด ปัญหาเด็กแหว่งเด็กสก๊อย ปัญหาเด็กมีวุ้น สุนัขหรือสัตว์เลี้ยงดุตั้งแต่เริ่มวัยรุ่น ปัญหาเด็กวัยรุ่นตีกัน ปัญหาท้องในวัยรุ่นและไม่เรียนหนังสือ ปัญหาเด็กถูกหลอกทางเฟสบุ๊คและสื่อออนไลน์

เมื่อเราถามต่อว่า ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ที่เกิดขึ้นกับเด็ก มันเกิดขึ้นได้อย่างไร

มีคำตอบที่ได้ยินอยู่บ้าง พ่อแม่ไม่ได้เลี้ยงด้วยตนเอง พ่อแม่เลี้ยงดูไม่ดี เด็กมันไม่รักดี เป็นเวรเป็นกรรม เมื่อได้ฟังคำตอบแล้ว ก็ทำให้มีความรู้สึกนึกคิดหลายอย่างปะปนกันไป ก็ได้แต่สงสารอนาคตของเด็กคนหนึ่งที่ต้องมีตัวตน ไม่มีที่ไป ไม่รู้จะไปทางไหน ไม่รู้จะทำอะไร ไม่มีตัวไม่มีตน หาทางดิ้นรนเอาตัวรอดไปวันๆ

เมื่อเรามองไปที่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กในห้วงวัยรุ่นแล้วย้อนเวลาถอยหลังกลับมา เช่นเด็กหญิงเด็กชายมีเพศสัมพันธ์และตั้งครรภ์ตอนอายุ 15 ปี หมายความว่าเด็ก ๆ เหล่านี้ได้เรียนรู้และสังสรรค์พฤติกรรมไม่เหมาะสมต่าง ๆ อย่างน้อย 1-2 ปีก่อนหน้านี้ นั่นหมายความว่าเด็ก ๆ เหล่านี้ เริ่มเรียนรู้และแสดงออกพฤติกรรมทางเพศประมาณอายุ 12-13 ปี นั่นคือช่วง ป.6 และมัธยมต้น ซึ่งข้อเท็จจริงนี้สอดคล้องกับความจริงที่มูลนิธิฯ พบเห็นในกลุ่มแม่วัยรุ่นเหล่านี้ได้ในทุกพื้นที่ที่จัดการประชุมพ่อแม่ผู้ปกครอง

คำถาม: ทำไมเด็ก ๆ เหล่านี้จึงมีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควรได้อย่างรวดเร็วเช่นนี้ อะไรคือแรงกระตุ้นจิตใจให้เด็ก ๆ กล้าตัดสินใจที่จะมีเพศสัมพันธ์และไม่ได้คิดถึงเรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา นอกจากนี้ ยังปรากฏพบเห็นอีกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงมีความกล้าก้ากั้นในการไล่จับวัยรุ่นผู้ชาย รวมไปถึงการใช้สื่อออนไลน์และพฤติกรรมความรุนแรงในการตอบโต้เพื่อแก่งแย่งผู้ชาย

และเมื่อนับเวลาถอยหลังกลับไปอีกในช่วง ป.1 - ป.6 ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับเด็ก ๆ ในการเจริญเติบโตและเรียนรู้สิ่งใหม่ในชีวิต แต่สำหรับเด็กบางกลุ่ม ด้วยสภาพแวดล้อมของครอบครัว ความไม่รู้และการปล่อยปละละเลยของพ่อแม่ผู้ปกครอง การไม่ใส่ใจในหน้าที่ของครูผู้สอน ทั้งหมดนี้เมื่อมาประกอบกับโลกสื่อออนไลน์ มันจึงกลายเป็นระเบิดเวลาที่เด็ก ๆ ก้าวเดินผิดพลาดหลายคนกว่าจะรู้สึกสำนึกตน ก็สายเสียแล้ว โอกาสที่แก้ไขความผิดพลาดของชีวิตดูเลือนลาง เพราะระดับของสติปัญญาและความเข้มแข็งกล้าหาญนั้น ไม่ได้ถูกอบรมบ่มนิสัยมาตั้งแต่ปฐมวัยประถมศึกษา

เป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจอย่างมากที่ยังปรากฏพบเห็นเด็ก ๆ เหล่านี้ มีอยู่ทั่วไปในอีสานบ้านเรา เมื่อชีวิตไม่ได้เรียนหนังสือ ชีวิตต่อไปก็คือเร่ร่อน ภาษาอีสานเรียกว่า “เลาะและลัก” เลาะก็คือเร่ร่อนไปเรื่อย ไปมาสุ่มตรงนั้นที่ตรงนี้ที่ ลักก็คือขโมยของชาวบ้านเขาไปทั่วทั้งข้าวของเครื่องใช้ห่มหัดเปิดไก่ เพื่อเอาไปขายหาสตังค์มาใช้จ่ายซื้อเหล้าบุหรี่และยาบ้า #ปัญหาครอบครัว

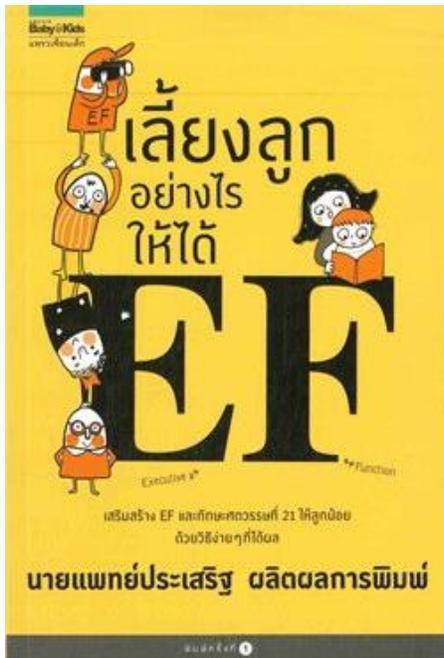

“ถ้าไม่พร้อมจะเลี้ยงลูก กรุณาอย่ามีลูก” เป็นคำพูดของคุณหมอประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชศาสตร์และนักเขียนหนังสือผู้มีชื่อเสียงด้านการพัฒนาสมองที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัย คำว่า “พร้อม” ของแต่ละคนแต่ละครอบครัว การตีความก็คงไม่เหมือนกัน แต่อย่างน้อยที่สุดความพร้อมที่กล่าวถึงนี้ แม่ผู้ให้กำเนิดลูกควรจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้เลี้ยงหลัก เพื่อรับประกันว่าลูกที่เกิดใหม่นั้นจะได้รับนมแม่ ได้รับการดูแลและการปกป้องคุ้มครองให้ช่วงเวลาสำคัญนี้มีความหมายและสร้างคุณค่าที่ดีที่สุดให้กับลูก ในส่วนของปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่พร้อมของแม่และพ่อ หรืออาจจะหมายความรวมถึงปู่ย่าตายาย ที่มีผลกระทบต่อชีวิตของเด็กปฐมวัยนั้น มูลนิธิฯ ได้นำเสนอไว้หมดแล้วในรายงานปีที่ผ่านมามาตามลึกลงที่แนบไว้ด้านบนนี้

“ถ้าแม่เป็นคนเลี้ยงหลักจะดีที่สุด และในช่วง 3 ขวบแรกของลูก แม่ควรแสดงการมีอยู่จริง ทั้งทางกายและใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เราไม่ได้หมายความว่าแม่จะต้องอยู่กับลูกทุกนาทีหรือทุกวัน หรือทำกิจกรรมร่วมกันกับลูกทุกนาทีที่ลูกตื่น และไม่ได้หมายความว่าแม่ไม่ควรไปทำงานนอกบ้าน แต่ข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นว่า ยิ่งแม่ใช้เวลาอยู่กับลูกมากเท่าไร ลูกจะยิ่งมีความสุขและมีสุขภาพกายและใจที่ดีมากขึ้นเท่านั้น”

“คือเรื่องที่ผมพูดเสมอมาและถูกถามเสมอเหมือนกันว่า เอาพ่อไปไว้ที่ไหน แล้วผมจะตอบจริงจังเสมอว่า พ่อเอาไว้หารสอง เพราะงาน 3 ปีแรกของแม่นั้นหนักหนาสาหัสเกินกว่ามนุษย์จะทำได้ด้วยตัวคนเดียวโดยง่าย ดังนั้นหากมีอีกคนหนึ่งมาหารสองย่อมดีกว่า ง่ายกว่าสบายกว่าและมีประสิทธิภาพมากกว่า ทั้งนี้ทั้งนั้นด้วยเงื่อนไขที่ว่า ถ้าคนหารนั้นเอาดีไม่ได้ เราทำคนเดียวได้ง่ายกว่ามาก คำว่าแม่ไม่ได้แปลว่าต้องเป็นผู้หญิง คำว่าพ่อ ไม่ได้แปลว่าต้องเป็นผู้ชาย ที่เราต้องการคือ “คนเลี้ยงหลัก”

ที่มา: คุณหมอประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

การพัฒนาสมองที่ดีที่สุดสำหรับเด็กหรือ EF-Executive Function เป็นหัวข้อหลักที่มูลนิธิฯ ได้ขออนุญาตจากคุณหมอประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ ในการนำเอาข้อมูลและความรู้ใหม่นี้มาใช้ในการฝึกอบรมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองและครูปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่เป้าหมายของมูลนิธิฯ รายละเอียดของ EF คืออะไร มูลนิธิฯ ได้นำเสนอไว้ในรายงานประจำปี พ.ศ.2563 ตามลิงค์ที่แนบมานี้ <http://www.fellowship-thaichild.org/files/Annual-Report-2020-TH.pdf>

อย่างไรก็ตาม มูลนิธิฯ ขออธิบายเพิ่มเติมให้เป็นสาระสังเขปตามข้อมูลความรู้ที่คุณหมอประเสริฐได้อธิบายไว้ ดังนี้ เด็กอายุ 9-12 ขวบ สมองจะเริ่มสลายวงจรประสาทบางส่วนที่ไม่ค่อยได้ใช้ทิ้งไป เหลือเฉพาะวงจรประสาทที่ได้ใช้การค้นพบใหม่ๆ ของวิทยาศาสตร์ทางสมอง (Neuroscience) แสดงให้เห็นว่า สมองของมนุษย์ที่ทำให้เราคิด ประกอบขึ้นจากเซลล์ประสาทประมาณแสนล้านเซลล์ ทำงานร่วมกันผ่านจุดเชื่อมต่อหรือ Synapse ประมาณร้อยล้านล้านจุด เชื่อมโยงกันเป็นวงจรประสาทหลากหลาย ประสานสัมพันธ์ กระบวนการนี้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมากในช่วงแรกเกิด ต่อเนื่องไปถึงช่วงปฐมวัย ความหนาแน่นของวงจรประสาทในสมองจะเพิ่มขึ้นสูงสุดที่ประมาณ 9 ขวบ จากนั้นก็เริ่มลดลง ซึ่งแปลว่าระหว่างอายุประมาณ 9 – 15 ปี สมองมีเหตุการณ์สำคัญคือการ pruning การตัดแต่ง การสลาย synapse และวงจรประสาทที่ตัวเองไม่ค่อยได้ใช้ ความรู้ข้อนี้สำคัญ มีความหมายว่าก่อน 9 ขวบ เราต้องทำอะไรบางอย่างกับเด็กๆ คืองานฝึกสมองของเด็กๆ ให้ค่อยๆ พัฒนาไปตามลำดับขั้น เพื่อปลูกสร้างทักษะหรือความสามารถขั้นสูงของสมอง ให้ติดตัวและพัฒนาต่อไปได้ตลอดชีวิต

คุณหมอประเสริฐกล่าวว่า ใน 9 ปีแรก สิ่งที่เราควรทำที่สุด ขั้นที่ 1 สร้างแม่ที่มีอยู่จริง ขั้นที่ 2 สร้างสายสัมพันธ์กับแม่ แล้วขั้นที่ 3 คือสร้างตัวตน ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้สร้างในเวลา 3 ปีแรกเท่านั้นเอง 3 ขวบปีแรก เร็วมาก

บันได 7 ขั้น: การเลี้ยงลูกเพื่อพัฒนาการของสมองที่ดี

ขั้นที่ 1 ช่วง 12 เดือนแรก สร้างแม่ที่มีอยู่จริง สร้างได้ด้วยการเลี้ยงลูกด้วยตนเอง อุ้มกอดบอกรักให้มามากที่สุด ไม่มีคำว่ามากเกินไป ไม่มีคำว่าติดแม่ ไม่ใช่เวลามาฝึกความเข้มแข็ง เลี้ยงลูกอย่างดีที่สุดเพื่อให้ลูกไวใจแม่ ไวใจพ่อ ไวใจโลก

ขั้นที่ 2 คือ 2-3 ขวบ ลูกจะสร้างสายสัมพันธ์กับแม่ แล้วทอดยาวออกไปไกลแสนไกล นานแสนนาน ลูกเดินไปไกลหันมามองว่าแม้อยู่ ลูกไปเรียนหนังสือที่ห่างไกล ไม่ต้องเสียวมาแต่แม่อยู่ในใจ

ขั้นที่ 3 คือปลายขวบปีที่ 3 สร้างตัวตน แล้วแยกตัวเองออกไปเป็นบุคคลอิสระ สายสัมพันธ์จะทำหน้าที่เสมือนสายสะดือหล่อเลี้ยงตัวตนนั้นตลอดไป

ขั้นที่ 4 คือระหว่าง 3-5 ขวบ สร้างความภูมิใจในตนเอง คือวัยที่มีพลังความสามารถมากที่สุด แล้วจะทดสอบพลังกับพ่อแม่ ทดสอบบิดา อะไรทำอะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้ เปรียบเหมือนลูกปีนบันได ปีนทีละขั้น ดีใจหันมามองแม่ ปีนต่อไปอีก 1 ขั้น ดีใจหันมามองแม่ ปีนต่อไป คือกระบวนการสร้างเซล์ฟเอสติม หนูทำได้ หนูทำเป็น หนูจะทำอีก

ขั้นที่ 5 คือระหว่าง 3-7 ขวบ ฝึกการควบคุมตัวเอง ลูกจะพบว่าตัวตนทำตามอำเภอใจไม่ได้ มี 4 พื้นที่ที่ต้องทำ คือดูแลร่างกาย-รอบร่างกาย-บ้าน-รอบบ้าน ทั้ง 4 พื้นที่นี้ต้องใช้ความสามารถในการควบคุมตัวเองให้ทำได้

ขั้นที่ 6 คือระหว่าง 3-7 ขวบ ฝึก EF ได้แก่ การควบคุมตัวเอง-บริหารความจำใช้งาน-คิดวิเคราะห์อย่างยืดหยุ่น ทำได้ด้วยการทำงานด้วยมืออย่างแท้จริง

ขั้นที่ 7 คือตั้งแต่ 7 ขวบถึง 20 ปี พัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 เด็กเข้าสู่การศึกษาเต็มรูปแบบแล้ว โรงเรียนสมัยใหม่จะรับช่วงพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 ต่อไป

ทำบันได 7 ขั้นได้อย่างไร คำตอบคือ อ่านนิทาน-เล่นด้วยกัน-ทำงานบ้าน ก็จะได้เอง หากลูกมีปัญหาสารพัด ไม่รู้จะเริ่มแก้อะไร คำตอบคืออ่านนิทาน-เล่นด้วยกัน-ทำงานบ้าน แล้วปัญหาสารพัดจะค่อย ๆ หายไปเอง หากโรงเรียนแจ้งมาว่าลูกสมาธิสั้น ให้ไปโรงพยาบาลกินยา สมมุติว่ายังไม่อยากไป เพราะลูกยังเล็กมาก ที่ควรทำก่อนคืออ่านนิทาน-เล่นด้วยกัน-ทำงานบ้านแล้วความตั้งใจจดจ่อจะดีขึ้นได้เองจากที่เล่ามาทั้งหมดคือรายละเอียดของบันได 7 ขั้น แต่ละช่วงขั้นนี้ได้ตัดขาดจากกัน การเขียนตัวเลขอายุเพียงเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ พัฒนาการทั้ง 7 ขั้น เกิดขึ้นไล่เลี่ยกันแล้วพัฒนาไปตามลำดับขั้นด้วยความเร็วและความเร่งต่างกัน

ขอขอบคุณข้อมูลความรู้ดีๆ จากคุณหมอ นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ <https://www.facebook.com/praserthpp/>

เมื่อทราบข้อมูลความรู้ที่เป็นหลักการเช่นนี้แล้ว ที่เหลือทั้งหมดคือความท้าทายของพ่อแม่ผู้ปกครองว่าจะสามารถทำได้หรือไม่ มุลนิธิฯ เชื่อว่าพ่อแม่ทุกคนต้องการเห็นอนาคตที่ดีของลูกนับตั้งแต่เริ่มต้น แต่ด้วยเงื่อนไขและข้อจำกัดในชีวิตและครอบครัว รวมทั้งหน้าที่การงานอาจจะเบียดเบียนอยู่บ้างในการเลี้ยงลูกให้ได้ตามหลักการนี้ มุลนิธิฯ ก็ขอให้กำลังใจพ่อแม่ทุกคน อย่าได้ย่อท้อ เพราะหากเราไม่ลงทุนทุ่มเทในห่วงปฐมวัยของลูกในตอนนี้ อะไรๆ ก็จะเกิดขึ้นตามมาในชีวิตของลูกและเป็นปัญหาผลกระทบกลับมาที่เรา ในหลายกรณี ก็อาจจะสายเกินไปที่จะแก้ไขได้ อดีตเป็นเรื่องที่ผ่านไปแล้ว เรากลับไปย้อนเวลาหากการแก้ไขอะไรไม่ได้ เสียเวลาเปล่าที่จะไปคิดคำนึงถึงเรื่องที่ผ่านมา ลูกของเราเกิดมาแล้ว มีชีวิตตั้งวางอยู่ตรงหน้า ตั้งคำถามการเลี้ยงลูกของเราเสียใหม่ “เราจะเลี้ยงลูกให้เป็นเด็กดีได้อย่างไร”

โครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนประจำปี พ.ศ. 2564

กลุ่มเป้าหมายของมูลนิธิ ยังคงเป็นกลุ่มหลักที่ดำเนินการมาตลอดหลายปี ได้แก่ เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กที่ห่างไกล เด็กของครอบครัวที่ยากลำบาก เด็กพิการและเด็กในสถานสงเคราะห์ ปี 2564 เป็นโอกาสอันดีที่มูลนิธิ ได้ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่เด็กอีกหนึ่งกลุ่มที่ไม่ค่อยมีใครจะนึกถึง ได้แก่ เด็กของแรงงานต่างด้าวที่ยังอาศัยอยู่ในประเทศไทย.. สถานการณ์โควิดรอบใหม่ทำให้มูลนิธิ มีความยากลำบากอย่างมากในการจัดกิจกรรม อย่างไรก็ตาม กิจกรรมใดที่ไม่ใช่การชุมนุมกันของคนหมู่มาก เช่นการเยี่ยมบ้านและช่วยเหลือเด็กรายครัวเรือน มูลนิธิ ก็สามารถดำเนินการได้ในส่วนของนักเรียนนั้น โรงเรียนแต่ละแห่งจำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของทางราชการอย่างเข้มงวด มูลนิธิ จึงงดการจัดกิจกรรมในโรงเรียน นับตั้งแต่สถานการณ์โควิดรอบใหม่เกิดขึ้น เมื่อสถานการณ์คลี่คลายในเดือนตุลาคมและเปิดเทอมใหม่ในเดือนพฤศจิกายน มูลนิธิ จึงได้ดำเนินกิจกรรมโครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย (TTS) กับโรงเรียนเป้าหมายที่ได้ประสานงานไว้ รายการของกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2563 จำแนกตามกลุ่มของเด็กในฐานะผู้รับประโยชน์สูงสุด (Ultimate Beneficiaries) มีดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย	โครงการ
เด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเยี่ยมบ้านและช่วยเหลือเด็กของครอบครัวที่ยากลำบาก 2. การช่วยเหลือครอบครัวที่มีเด็กพิการ 3. การช่วยเหลือเด็กของแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนไทย-ลาว
เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	<ol style="list-style-type: none"> 1. การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็ก 2. การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3. การปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม
นักเรียนของโรงเรียนต่างๆ (ภายใต้โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา 2. การติวโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา
เด็กในสถานสงเคราะห์ บ้านซาลนิลลีเข้าสัหองคาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. การมอบเงินกองทุนอาหารและโภชนาการสำหรับเด็ก 2. ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต “นักเรียนตัวน้อย ร้อยความสามารถ” 3. ค่ายพัฒนาคุณภาพชีวิตของวัยรุ่น “ชีวิตวุ่นๆ ของวัยรุ่น 4.0” 4. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพและทักษะการทำหน้าที่ที่เลี้ยงเด็กประจำสถานสงเคราะห์ (Caretaker Potential Development) 5. กีฬาสีประจำปีของเด็กในสถานสงเคราะห์

โครงการต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2564

วิกฤตการแพร่ระบาดของโควิดทำให้เกิดความยากลำบากในการดำเนินชีวิต การปฏิบัติงาน การทำมาหาเลี้ยงชีพ การสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ของคนในสังคม มูลนิธิของเราที่ประสบกับปัญหาต่างๆ เหล่านี้เหมือนกับทุกคน ในช่วงต้นปีที่อัตราการระบาดลดลงและดูเหมือนจะอยู่ในการควบคุมได้แล้ว มูลนิธิ ได้จัดทำกิจกรรมการฝึกอบรมครูปฐมวัย การช่วยเหลือเด็กของครอบครัวยากลำบากที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด การประชุมให้ความรู้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย แต่เมื่อการระบาดระลอกใหม่ในเดือนมีนาคมลุกลามไปทั่วทุกพื้นที่ ทางราชการประกาศห้ามการจัดกิจกรรมการชุมนุมทุกประเภท มูลนิธิ จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมใดๆ ได้เลย รวมทั้งการปิดโรงเรียนเป็นระยะๆ ยาวไปจนถึงเดือนพฤศจิกายน

ในช่วงห้ามจัดกิจกรรมการชุมนุม มูลนิธิ ปรับแผนการดำเนินงานมาเป็นการจัดกิจกรรมภายในสถานสงเคราะห์บ้านชาลนิลส์เข้าสู่หนองคาย ได้แก่การจัดชั้นเรียนสอนเสริมให้กับเด็กระดับประถมและมัธยมศึกษา การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้นำเยาวชน การจัดค่ายพัฒนาทักษะชีวิต เป็นต้น และเมื่อสถานการณ์ดีขึ้นตามลำดับ มูลนิธิ จึงได้ดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ตามการประสานงานที่จะสามารถดำเนินการได้ ภายใต้การกำกับและมาตรการป้องกันอย่างเข้มงวด โครงการต่างๆ ที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2564 จำแนกตามกลุ่มของเด็กในฐานะผู้รับประโยชน์สูงสุด (Ultimate Beneficiaries) มีดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย	โครงการ
เด็กปฐมวัย (0-6 ปี)	<ol style="list-style-type: none"> 4. การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย 5. การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็ก 6. การก่อสร้างปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม
เด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก	<ol style="list-style-type: none"> 4. การเยี่ยมบ้านและช่วยเหลือเด็กของครอบครัวที่ยากลำบาก 5. การมอบข้าวสารอาหารแห้งช่วยเหลือครอบครัวที่มีเด็กพิการ 6. การมอบข้าวสารอาหารแห้งแก่ครอบครัวของเด็กต่างด้าวที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนไทย-ลาว เพื่อบรรเทาความยากลำบากจากโควิด
นักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนต่างๆ (ในโครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย)	<ol style="list-style-type: none"> 3. ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
เด็กในสถานสงเคราะห์ (0-18 ปี)	<ol style="list-style-type: none"> 6. มอบเงินกองทุนอาหารสำหรับเด็ก 7. การจัดชั้นเรียนเสริมพิเศษและการฝึกเยาวชนผู้นำ 8. ค่ายพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะวิชาการ 9. การฝึกอบรมพี่เลี้ยงเด็กในสถานสงเคราะห์ 10. กิจกรรมกีฬาประจำปี

โครงการลำดับที่ 1 การพัฒนาเด็กปฐมวัย

ประเทศที่พัฒนาแล้วให้ความสำคัญในการพัฒนาเด็กปฐมวัย เป็นหัวข้อหลักของการพัฒนาประชากรของประเทศ ผ่านระบบบริการด้านสาธารณสุขและการศึกษา รวมไปถึงการปกป้องคุ้มครองสิทธิของเด็ก

ประเทศไทยของเรานั้น มีวาระของการพัฒนาประเทศอยู่หลากหลายสาขา การพัฒนาประชากรก็เป็นหนึ่งในสาขาเหล่านั้น รัฐบาลไทยหลายยุคหลายสมัยมีนโยบายและแนวทางปฏิบัติต่างๆ นานา แต่ดูเหมือนว่า การพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นวาระแห่งชาติที่มาช้ากว่าสาขาการพัฒนาด้านอื่นๆ คำว่า “การพัฒนาเด็กปฐมวัย” หรือ “เด็กในวัยก่อนประถมศึกษา” เพิ่งจะปรากฏพบเห็นในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติเมื่อไม่กี่สิบปีที่ผ่านมา เมื่อมองในแง่บวก ประเทศไทยเราถือได้ว่ามีระบบและบริการต่างๆ ด้านสาธารณสุขและการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยอยู่อย่างต่อเนื่อง “มาช้า..ดีกว่าไม่มาเลย” และต้องพัฒนาต่อไป

คำว่า “พัฒนาเด็กปฐมวัย” เป้าหมายสูงสุดที่ทุกคนต้องการคือ เด็กมีการเจริญเติบโต ร่างกายสุขภาพแข็งแรงและพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เหมาะสมกับวัย คำถามต่อมา ใครเป็นผู้พัฒนาเด็ก เมื่อจำแนกตามช่วงอายุของเด็ก เราจะเห็นคำตอบได้อย่างชัดเจนว่าใครต้องเป็นผู้พัฒนาเด็กปฐมวัย

อายุของเด็ก	ผู้พัฒนา	เป้าหมายการพัฒนาตามหลัก EF-Executive Function
0-2 ปี	แม่, พ่อ	เด็กแรกเกิดอยู่รอดปลอดภัย แม่เลี้ยงลูกด้วยตนเอง สร้างแม่ที่มีอยู่จริง
2-4 ปี	แม่, พ่อ, ผู้ปกครอง, ครอบครัว และคณะครูในศูนย์เด็กเล็ก	สร้างสายสัมพันธ์แม่ลูกและครอบครัว เสริมสร้างพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ มัดเล็กและสร้างตัวตนของลูกด้วยหน้าที่งานสำหรับเด็ก ออบน้ำล้างหน้า แปรงฟันทานข้าวเก็บของเล่นด้วยตนเอง ทานข้าวด้วยตนเอง เป็นต้น
5-6 ปี	แม่, พ่อ, ผู้ปกครอง, ครอบครัว และคณะครูในศูนย์เด็กเล็ก	สร้างความภูมิใจในหน้าที่ว่า “หนูทำได้” ช่วยงานบ้านแบ่งเบาภาระพ่อแม่ กวาดบ้านถูบ้าน ซักผ้าล้างจาน ซักผ้ารีดผ้า เป็นต้น

ใครสำคัญที่สุดต่อชีวิตของลูก คำตอบคือ “แม่ (และพ่อ)”
 ใครสำคัญที่สุดต่อชีวิตของนักเรียนเด็กเล็ก คำตอบคือ
 “แม่ครู” ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และใครสำคัญลำดับขั้น
 ต่อมา ญาติพี่น้องในครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่ สังคมชนบท
 ของอีสานนับแต่อดีตหลายสิบปีมาจนถึงปัจจุบัน แม้จะมี
 โครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคถนนหนทางและการทำ
 มาหากินเจริญก้าวหน้าไปมากก็ตาม แต่สภาพของ
 ครอบครัวดูเหมือนไม่ได้แตกต่างอะไรเลยจากอดีต นั่นคือ
 เมื่อให้กำเนิดบุตร แม่และพ่อของเด็กจำนวนหนึ่ง*ไม่ได้
 อาศัยอยู่กับครอบครัว ทั้งลูก หนีหรือย้ายไปอาศัยอยู่ที่อื่น

(จำนวนหนึ่งในที่นี้ มูลนิธิฯ ตรวจสอบจากจำนวนของพ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าร่วมการประชุมในแต่ละครั้ง พบว่าเด็กปฐมวัยที่แม่พ่อไม่ได้เป็นผู้เลี้ยงหลักใน
 ชีวิตประจำวันมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50% ในบางหมู่บ้านมีมากถึง 80-90% เลยทีเดียว)

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและสังคมไทยนั้น มีที่มาที่ไปและที่เป็นอยู่สลับซับซ้อน เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นโครงข่ายขนาดใหญ่
 และสร้างผลกระทบในทุกระดับ ภาครัฐก็มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ตามส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาเด็ก
 ปฐมวัยในโครงการของมูลนิธิฯ เราจึงตั้งใจทำให้ตรงเป้าที่สุด นั่นคือการพัฒนาศักยภาพของผู้ที่เลี้ยงดูเด็กปฐมวัยใน
 ชีวิตประจำวัน ได้แก่ 1) พ่อแม่หรือปู่ย่าตายายที่เป็นผู้เลี้ยงหลัก และ 2) ครูปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)

ในอนาคต มูลนิธิฯ พิจารณาการดำเนินงานพัฒนาเด็กปฐมวัยในระดับชุมชน เพื่อให้เป็นฐานที่มั่นคงร่วมกันของคน ภายใต้อ
 การบูรณาการของหน่วยงานราชการและเครือข่ายท้องถิ่นด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างฐานการดูแลเด็ก ในชุมชนให้เป็นสหวิชาชีพ
 ร่วมกัน อย่างน้อยที่สุดให้มั่นใจได้ว่า;

1. เด็กปฐมวัยของแต่ละครอบครัวในชุมชนได้รับการดูแลด้านบริการสาธารณสุขพื้นฐานอย่างครบถ้วน
2. พ่อแม่ผู้ปกครองผู้เลี้ยงและดูแลเด็กปฐมวัยได้รับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดและการบริการด้านสังคมอย่างครบถ้วน
3. พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีความยากลำบากในการเลี้ยงบุตรหลานได้รับการช่วยเหลือและสามารถแก้ไขปัญหาได้
4. พ่อแม่ผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องการเลี้ยงและดูแลบุตรหลานปฐมวัยที่ถูกต้อง ทั้งในเรื่องการส่งเสริมสุขภาพ
 ร่างกาย สติปัญญาและการพัฒนาของสมองที่ดี
5. เด็กปฐมวัยในชุมชนได้รับการสอดส่องดูแลด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่ดี รวมทั้งโอกาสการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมและ
 สิ่งแวดล้อมของชุมชน เพื่อสร้างการรับรู้ความเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนต่อไปในอนาคต

กิจกรรมการพัฒนาเด็กปฐมวัยในปี พ.ศ. 2564 มี 3 กิจกรรม ได้แก่

1. การพัฒนาพ่อแม่และผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย

หลักการเลี้ยงลูกที่ถูกต้องและเหมาะสมเป็นข้อมูลความรู้ที่ทุกวันนี้สามารถศึกษาและค้นหาได้ไม่ยาก ในที่นี้ มูลนิธิฯ ขอรวบรวมเข้ากับการบริการของภาครัฐในการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของแม่และเด็ก ตั้งแต่การตั้งครรภ์ การคลอด และการติดตามเฝ้าระวังพัฒนาการของเด็กปฐมวัย #สมุดสีชมพู #คู่มือDSPM เด็กของครอบครัวที่พ่อแม่ผู้ปกครองและคนในครอบครัวใส่ใจดูแลเป็นอย่างดี ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดี แต่ทำไมเด็กบางคนบางกลุ่ม เมื่อเติบโตเป็นวัยรุ่น จึงมีนิสัยใจคอและพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ บางคนซำร้ายเลือกหนทางเดินของชีวิตไปกับยาเสพติดและอบายมุขทั้งปวง ที่สำคัญปัญหานี้สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกครอบครัว มันไม่ได้เลือกว่าจะเป็นครอบครัวยากดีมีจนแต่อย่างใด มูลนิธิฯ ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงมูลเหตุและปัจจัยผลักดันที่ทำให้เด็กเหล่านี้มีทางเลือกของชีวิตที่ผิดพลาดและขอสรุปตามแนวทางการพัฒนาสมองที่ดีตามหลักการ EF-Executive Function ดังนี้

ข้อเท็จจริง	สภาพของปัญหาที่พบ
เด็กทุกคนต้องการ “แม่” เพื่อให้นมให้อาหารให้ความรักความอบอุ่นเพื่อมีชีวิตอยู่ต่อไปในโลกนี้	<ul style="list-style-type: none"> ✓ แม่วัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์* ไม่มีความพร้อมใดๆ ในการทำหน้าที่แม่ รวมทั้งขาดการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ในครอบครัว ✓ แม่วัยรุ่น (+พ่อ) ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้เลี้ยงหลักในชีวิตประจำวัน - บางคนหนีหายติดต่อไม่ได้ ปล่อยให้ตายายหรือญาติเป็นผู้เลี้ยง “ตามมีตามเกิด” เพราะเป็นลูกเวรลูกรวม
ในช่วงปีแรก เด็กทารกต้องสร้างความไวใจต่อแม่ และต่อโลกใบนี้ เพื่อจะมีพลังของชีวิตในการพัฒนาด้านอื่นๆ ต่อไป	<ul style="list-style-type: none"> ✓ เมื่อไม่มี “แม่ที่แท้จริง” เด็กทารกก็ไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์ใดๆ กับมนุษย์แม่ มีเพียงขวดนมและเปลนอน ทารกไม่มีใบหน้าของแม่ให้สร้างสายสัมพันธ์ ไม่มีเสียงสูงเสียงต่ำให้ซบกล่อมสบายกายสบายใจ ✓ ซำร้ายในบางครอบครัวมีแต่เสียงกรนเสียงด่าทอกัน เสียงร้องดังที่เกิดจากความรุนแรงในครอบครัว
ในช่วง 2-3 ขวบ เด็กต้องสร้างความผูกพันกับคนเลี้ยงหรือผู้ดูแล เพื่อหาหลักยึดในชีวิตเพื่อจะให้มีชีวิตที่ไปต่อให้ได้	<ul style="list-style-type: none"> ✓ เมื่อไม่มีสายสัมพันธ์ เด็กต้องสร้างความผูกพันกับคนเลี้ยง ไม่ว่าจะคนเลี้ยงนั้นจะดีหรือเลวเพียงใดก็ตาม แต่ความผูกพันนี้จะเป็นแบบไม่มั่นคงและไม่เป็นระเบียบ ทำให้เด็กไม่สามารถสร้างตัวตน (Self) ที่แข็งแรงและถูกต้องได้
ในวัย 3-5 ขวบ เด็กต้องได้รับโอกาสในการเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะชีวิตพื้นฐานอย่างถูกต้องและ	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ผู้เลี้ยงเด็กในชีวิตประจำวันไม่ได้ทำหน้าที่ “แม่” ที่จะช่วยสอนทักษะต่างๆ ดังกล่าว เด็กจึงไม่ทำ และด้วยความผูกพันที่ไม่เป็น

<p>เหมาะสม เช่น การอาบน้ำ ล้างหน้า แปรงฟัน การทานข้าวด้วยตนเอง รวมทั้งทักษะทางสังคม การพูด การแสดงออก เพื่อมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กและผู้อื่น ในโรงเรียนในชุมชนต่อไป โดยมีแม่หรือผู้เลี้ยงหลักเป็นแบบอย่างที่ดี (Role Model)</p>	<p>ระเบียบ ส่วนหนึ่งเกิดจากผู้เลี้ยงแบบ “ผีเข้าผีออก” เด็กจึงสั่งสมพฤติกรรมต่อต้าน เกรและก้าวร้าว รวมทั้งเลียนแบบความรุนแรงในครอบครัวมากกระทำกับเพื่อนเด็กด้วยกันในสถานศึกษา</p> <p>✓ เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้เลี้ยงเด็กไม่เข้าใจในเหตุที่มาของพฤติกรรมดื้อของเด็ก จึงยิ่งใช้ความรุนแรง การเขียนตบตีหนักมือเข้าไปอีก นั่นกลับกลายเป็นผลร้ายที่ซึมลึกลงในจิตใจและสมองของเด็ก เมื่อเด็กปฏิเสธความผูกพันนี้แล้ว ก็เปรียบเสมือนเรือขาดหางเสือ เด็กจะไร้ซึ่งความภูมิใจ (Self-esteem) และการควบคุมตนเอง (Self-control) ว่าอะไรดี อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ เด็กจะปล่อยให้สมองส่วนอารมณ์ (Mammalian Brain) เป็นตัวชี้้นำทางเพื่อเอาตัวรอด</p>
<p>เมื่อเด็กย่างก้าวเข้าวัย 6 ขวบขึ้นไป ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่จำเป็นต้องเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง รวมทั้งความรับผิดชอบในหน้าที่ชีวิตที่เพิ่มมากขึ้นของเด็ก นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเติบโตไปเป็นวัยรุ่นขั้นต้นต่อไป</p>	<p>✓ “ไม่อ่อนดัดง่าย ไม่แค้นดัดยาก” คำนี้ยังคงใช้เปรียบเทียบกับ การเลี้ยงและดูแลเด็กได้ดี เมื่อเข้าห้วงวัยประถมศึกษา อะไรๆ ที่เตรียมไว้ดีในห้วงเวลาก่อนหน้านั้น การอบรมบ่มนิสัยและการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ก็จะไปได้ดี ตรงกันข้ามกับเด็กที่ถูกเลี้ยงและเตรียมมาไม่ดีจากนี้ไปคือความยากและจะยิ่งยากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเด็กโตขึ้นตามลำดับอายุของเขา และเมื่อเข้าสู่ห้วงวัยรุ่น เขาจะเลือกทางเดินชีวิตแบบเดียวกับแม่และพ่อของเขาที่เป็นมา #กงกรรมกงเกวียน</p>

* มูลนิธิฯ เป็นกรรมการ-การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นจังหวัดหนองคาย จึงเข้าถึงข้อมูลการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นที่คลอดบุตรตามโรงพยาบาลต่างๆ ของรัฐ รวมทั้งกรณีแม่วัยรุ่นเจ็บป่วยสาหัสจากการทำแท้ง

อะไรคือต้นเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก?

ข้อมูลตาม “สภาพของปัญหาที่พบ” ที่แสดงไว้ในตารางนี้ เป็นส่วนสำคัญที่เรียกได้ว่าเป็น “ต้นเหตุ” แห่งปัญหาทั้งปวง ปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เช่น สภาพความเป็นอยู่และวิถีชีวิตในชุมชน อาจจะมีผลกระทบต่อ การเลี้ยงและดูแลบุตรหลานอยู่บ้าง แต่ถ้าหากพ่อแม่ผู้ปกครองมีข้อมูลความรู้และตระหนักในหน้าที่ของตนเอง โดยเล็งเห็นประโยชน์สูงสุด-นั่นคือชีวิตที่ดีของลูก ความเสี่ยงและอันตรายต่างๆ ที่จะเกิดกับลูก ก็จะได้รับการป้องกันและแก้ไขได้ทันที่ เมื่อสถานการณ์โควิดได้รับการควบคุมที่ดีขึ้น ช่วงต้นปีและปลายปี (กลางปีโควิดระบอบอย่างหนัก) มูลนิธิฯ โดยการประสานงานร่วมกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ได้จัดการประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยในพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

เป้าหมาย	จำนวนพ่อแม่ผู้ปกครอง
1. ตำบลหายโศก อ.บ้านฝ้อ อุดรธานี	85
2. ตำบลนาแก อ.ปากคาด บึงกาฬ (จัดการประชุม 2 ครั้ง)	101
3. ตำบลนาหว้า อ.โพนสวรรค์ นครพนม	98
4. ตำบลท่าสะอาด อ.เซกา บึงกาฬ	140
5. ตำบลนาโง่ง อ.เมือง จ.เลย (จัดการประชุม 2 พื้นที่)	135
6. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดวิเวกธรรมคุณ อ.เมือง จ.เลย	30
7. ตำบลโพธิ์ตาก อ.โพธิ์ตาก หนองคาย	51
8. บ้านดงตาล อ.รัตนวาปี หนองคาย	16
9. บ้านนาหว้า อ.สร้างคอม อุดรธานี	32
10. บ้านท่าคำรวม อ.โซ่พิสัย บึงกาฬ	20
รวม	708

ความท้าทายของการประชุมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะกลุ่มปู่ย่าตายายที่เลี้ยงดูเด็ก คือ “จะให้มาประชุมรับฟังอะไร แต่เรื่องการเลี้ยงลูก เสียเวลาทำมาหากิน!” คำกล่าวนี้ มูลนิธิ ได้ยินได้ฟังมาโดยตลอดหลายปี ผู้ปกครองหลายคนปฏิเสธการเข้าร่วมประชุมรับฟัง ซึ่งมูลนิธิ เราเข้าใจถึงสภาพการดำรงอยู่และวิถีชีวิตของกลุ่มคนเหล่านี้ ดังนั้น สิ่งที่ต้องคิดพิจารณาให้ดีที่สุดคือ วิธีการนำเสนอข้อมูลความรู้ ข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงลูกตามหลักการพัฒนาสมองที่ดี (EF-Executive Function) ให้เป็นเนื้อหาที่เข้าใจได้อย่างง่ายและสามารถโน้มน้าวกระบวนการความคิดของพ่อแม่ผู้ปกครอง หลังรับฟังข้อมูลความรู้แล้ว เมื่อกลับบ้าน ก็ให้ไปไตร่ตรองคิดพิจารณาแก้ไขและปรับปรุงวิธีการเลี้ยงและปฏิบัติต่อลูกเสียใหม่

การเลี้ยงลูกไม่ได้มีอะไรสลบซับซ้อนเลย หากว่าอยู่บนพื้นฐานความรักความอบอุ่นของพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่เลี้ยงดูเด็ก เพราะนอกเหนือจากการเลี้ยงดูตามวิถีชีวิตปกติแล้ว ทางราชการก็มีบริการด้านสาธารณสุขนับตั้งแต่การตั้งครรภ์ การวางแผนครอบครัว การดูแลสุขภาพของแม่และเด็ก (สมุดปกสีชมพู) การเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (สมุดปกสีขาว) ตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึง 6 ปี รวมไปถึงการติดตามประเมินผลสุขภาพของเด็กร่วมกันกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนประถมศึกษา

เต่าตาบอด เกิดเป็นมนุษย์เป็นของยาก **โอกาสในการ** เกิดเป็นมนุษย์มีน้อย **กิจใจ มนุสสุปฏิภาณ** การได้เกิดเป็นมนุษย์ เป็นของยาก

สาระสังเขปต่อไปนี้เป็นข้อมูลหลักที่มูลนิธิฯ นำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับพ่อแม่และผู้ปกครองในการเลี้ยงและดูแลบุตรหลานของตนเอง ภายใต้หลักความเชื่อในฐานะพุทธศาสนิกชนและหลักการพัฒนาสมองที่ดี EF-Executive Function

1. การได้เกิดเป็นมนุษย์นั้น ถือได้ว่ามีบุญวาสนายิ่งใหญ่พอสมควร ลูกน้อยที่ได้เกิดมาและมาอาศัยพึ่งใบบุญของเราในการเจริญเติบโตและสร้างชีวิตใหม่ สมควรจะได้รับความรักความเมตตาและความเอื้ออาทร ไม่มีใครไม่เคยผิดพลาดมาก่อน แต่ความผิดพลาดจะต้องได้รับการแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำอีก โดยเฉพาะการเลี้ยงลูกหลาน
 - ก) พ่อแม่ที่เลี้ยงลูกด้วยตนเอง ถือว่ามีทุนเริ่มต้นที่ดี ก็ต้องศึกษาหาข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องในการเลี้ยงลูก และพร้อมกันเป็นแบบอย่างที่ดี สอนลูกให้รู้จักทำความดี ห้ามปรามลูกเมื่อเขาประพฤติไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม ส่งเสริมลูกให้ได้รับการศึกษาที่ดี เตรียมความพร้อมให้ลูกเมื่อเขาเป็นวัยรุ่นและก้าวเข้าสู่ผู้ใหญ่
 - ข) ปู่ย่าตายายที่ต้องมารับภาระเลี้ยงดูลูกหลาน ให้เปลี่ยนทัศนคติเสียใหม่ อะไรๆ ที่โทษแต่เวรกรรมนั้น มันเป็นเรื่องไม่หลักปักเลนที่จุดลากและดึงรั้งการเจริญเติบโตที่ดีของลูกหลาน ประกอบกับแรงกดดันรอบด้าน ลูกหลานเมื่อโตขึ้นเขาจะแสวงหาทางออกทางระบายที่ผิดๆ ถึงเวลานั้นแล้ว อะไรๆ ก็ไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้
2. การเลี้ยงลูกนั้นจะต้องมีคนเลี้ยงหลักในชีวิตประจำวันนับตั้งแต่ลูกคลอดและแยกตัวตนเองออกมาเป็นอีกหนึ่งชีวิต หากเป็นแม่ที่คลอดและทำหน้าที่เลี้ยงดูด้วยตนเอง ก็ให้ทำหน้าที่นี้ต่อไปให้ดี หากไม่ใช่แม่ที่คลอด แต่เป็นคนอื่น ปู่ย่าหรือตา ยายหรือญาติคนอื่น ให้ถือคนที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูหลัก คนนั้นทำหน้าที่เป็น “แม่ที่แท้จริง”
3. “แม่ที่แท้จริง” จะเป็นต้นธารของสายสัมพันธ์ เมื่อประกอบกับความรักความเมตตาความเอื้ออาทรในการเลี้ยงดูลูก สายสัมพันธ์จะเป็นโซ่ทองคล้องใจความผูกพันระหว่างลูกกับแม่ และในอนาคตเมื่อเขาเติบโตใหญ่ สายสัมพันธ์ที่ดีนี้จะเป็นเกราะกำบังป้องกันอบายมุขทั้งหลายทั้งปวงให้กับลูก เมื่อไหร่ก็ตามที่เขาจะทำอะไรที่ไม่ดี เขาจะคิดพิจารณาถึงผลเสียหายที่จะเกิดกระทบต่อ “แม่” ผู้ที่เลี้ยงดูเขา มา ที่ควรทราบคือ สายสัมพันธ์มีเวลาวิกฤต สร้างดีที่สุดในเมื่อ 3 ขวบแรก *เวลาวิกฤต (Critical period) หมายถึง อะไรที่ควรทำแต่ไม่ได้ทำ มันจะผ่านแล้วผ่านเลย ย้อนกลับมาทำอีกเมื่อตอนโตแล้วไม่ได้
4. ลูกอายุ 0-2 ขวบ ให้เลี้ยงด้วยนมแม่เท่าที่จะสามารถทำได้ ถ้าไม่มีแม่ ให้นมผงที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการสำหรับเด็กทารกและอุ้มกอดหอมให้มากเพื่อทดแทนสิ่งที่ลูกขาดหายไป และงดจอทุกชนิด โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือ
5. เมื่อลูกอายุ 3-5 ขวบที่แขนขากล้ามเนื้อมัดใหญ่กล้ามเนื้อมัดเล็กแข็งแรงดีแล้ว สอนให้ลูกรู้จักความรับผิดชอบตามห้วงวัย เป็นการควบคุมตนเอง โดยเริ่มต้นจากร่างกายของตนเอง ทานข้าวด้วยตนเอง อาบน้ำล้างหน้าแปรงฟันด้วยตนเอง อาบน้ำสะอาดก็ค่อยๆ สอน จากนั้นขยายวงกว้างออกไปเป็นภายในบ้าน ช่วยงานบ้านงานครัว ซักผ้ารีดผ้า หรือแม่แต่ช่วยงานอาชีพของครอบครัวตามความสามารถก็ทำได้ โดยที่แม่จะต้องใส่ใจในขั้นตอนการสอน โดยแจกแจงย่อยงานที่ลูกจะต้องทำออกเป็นทีละขั้นทีละตอนให้เข้าใจได้อย่างง่าย ทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ทำร่วมกันและปล่อยให้ลูกทำได้ด้วยตัวเอง

ชีวิตวัยรุ่น

วัยรุ่นเปรียบเหมือนการเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อลูก3ขวบ เขาต้องมีตัวตน (Self) เขาจะใช้ตัวตนนี้เป็นประธานของประโยคในชีวิตที่เหลือนับจากนั้น ไปเรียนหนังสือ ไปคบเพื่อน ไปจากบ้าน ฯลฯ ไม่มีตัวตนก็ไม่มีชีวิต เป็นสิ่งมีชีวิตที่หายใจได้แต่ภายในจิตใจนั้นกลวงโป.. เมื่อลูกถึงวัยรุ่น ชีวิตที่กลวงโปคือชีวิตที่ว่างเปล่า ไม่มีชีวิตให้ใช้ ไม่มีประธานของประโยค ไม่รู้จะเอาอะไรไปจิบแฟน ไม่รู้จะเอาอะไรไปคิดถึงการทำงานอาชีพในอนาคต ไม่มีเป้าหมายของชีวิต ไม่มีแม้แต่ชีวิตให้รัก จะใช้พฤติกรรมเสี่ยงก็ไม่รู้ว่าชีวิตกำลังเสี่ยงทั้งที่มีความรู้ว่ายาสเสพติดแปลว่าอะไรหรือเอชไอวีติดต่ออย่างไรหรือตั้งครรภตอนเรียนหนังสือแปลว่าอะไร แต่ชีวิตนั้นไม่เคยมี รู้ทั้งรู้ก็ทำ

เมื่อลูก3ขวบ หันหลังกลับไปก็ต้องเห็นแม่คือแม่นั้นมีอยู่จริง ๆ (Mother exist) และมีสะพาน หรือสายสัมพันธ์ (Attachment) ให้กลับไปหาอ้อมกอดแม่ได้ตลอดเวลา แม่มีจริง ไม่ได้หลอก มีอยู่จริง ๆ

เมื่อลูกวัยรุ่น แม่กลายเป็นนามธรรม (Abstract) หันกลับไปไม่ต้องเห็นก็ได้แต่เห็น "ความรัก" "ความห่วงใย" "ความคาดหวัง" "คำสอน" สะพานนั้นหายไปแล้ว สายสัมพันธ์กลายเป็นนามธรรม ไม่มีระยะทางและเวลา นั่นคือแม่อยู่ในใจ ไปไหนไปกัน.. เมื่อลูก3ขวบเขาสร้างตัวตนภายในคือ Self เรียบร้อย เมื่อลูกวัยรุ่นเขาสร้างตัวตนนอกอีกที่เรียกว่าอัตลักษณ์คือ Identity ภูคือใคร.. การสร้างอัตลักษณ์ดำเนินไปจากอายุ 12-18 ปี ในที่สุดจะได้สิ่งที่เรียกว่าบุคลิกภาพคือ Personality จะเดินจะนั่งจะพูดก็มีจริตและท่าทางของตัวเอง จะไปลงคอร์สฝึกบุคลิกภาพที่ไหนก็ได้ของหมูๆ แต่ข้างในมีตัวตนหรืออัตลักษณ์เป็นอย่างไรเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

เวลาของพ่อแม่หมดอย่างสิ้นเชิงแล้ว นับจากนี้เขาเป็นผู้ใหญ่คือ Adult เป็นบุคคลอิสระพร้อมจะไปทุกที่ด้วยตนเองอย่างแท้จริง แม้แต่ลูกแฝดที่พันธุกรรมเหมือนกันทุกประการ วิธีเลี้ยงดูและสิ่งแวดล้อมที่พวกเขาเผชิญจะเป็นผู้กำหนดตัวตน-อัตลักษณ์-บุคลิกภาพ ผลลัพธ์สุดท้าย ไม่เหมือนกัน

ที่มา: นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

2. การพัฒนาครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)

การพัฒนาเด็กปฐมวัยของไทย อายุ 0-2 ขวบ ถือเป็นความรับผิดชอบของพ่อแม่ผู้ปกครองโดยตรงและมีบริการของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่นด้านสุขภาพอนามัยของแม่และเด็กและสวัสดิการด้านสังคมสงเคราะห์ต่างๆ เป็นต้น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) เป็นหน่วยบริการเริ่มต้นของภาครัฐ โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จัดให้บริการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยในวัยอายุ 2-4 ปี และจากนั้น เด็กปฐมวัยจะเข้าสู่ชั้นอนุบาลของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการในลำดับต่อไป

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) ให้บริการและทำอะไรบ้างให้กับเด็กเล็กอายุ 2-4 ขวบ นอกเหนือจากการบริหารจัดการภายในของศพด. กับหน่วยงานต้นสังกัดคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ได้แก่ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หน้าที่หลักของ ศพด. คือการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีการเจริญเติบโตสมวัยและมีพัฒนาการด้านต่างๆ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ปัจจุบันประเทศไทยได้ประกาศใช้ “มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ พ.ศ. 2562” เป็นแนวการปฏิบัติในการพัฒนาเด็กปฐมวัยอายุ 0-6 ปี ดังนั้นสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยใดๆ ทั้งที่อยู่ในสังกัดของภาครัฐ (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและชั้นเรียนอนุบาล) และเอกชน จะต้องดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติที่ระบุไว้ในมาตรฐานฯ นี้เป็นอย่างน้อยที่สุด

มาตรฐานด้านที่ 1: การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

มาตรฐานด้านที่ 2: การจัดการครูและผู้ดูแลเด็ก

มาตรฐานด้านที่ 3: การพัฒนาคุณภาพของเด็กปฐมวัย

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัย

เด็กอายุแรกเกิดถึง 2 ขวบ (2 ปี 11 เดือน 29 วัน)	เด็กอายุ 3-6 ปี
<ol style="list-style-type: none"> ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขภาพดี ใช้อวัยวะของร่างกายได้ประสานสัมพันธ์ มีความสุขและแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัย รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย สื่อความหมายและใช้ภาษาได้เหมาะสม สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว 	<ol style="list-style-type: none"> ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและสุขนิสัยที่ดี กล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตามเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

เด็กปฐมวัยทำกิจกรรมอะไรบ้างที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)?

โดยทั่วไปกิจกรรมในแต่ละวันของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) ของสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ (เทศบาล/อบต.) จะประมาณนี้ เด็กๆ ทำกิจกรรมในช่วงเช้า จากนั้นรับประทานอาหารเช้ากลางวัน นอนหลับพักผ่อน ตื่นขึ้นมาแล้วเตรียมตัวกลับบ้าน ดูแล้วเรียบง่าย ไม่ได้สลัซซึบซ้ออะไร แต่เมื่อมองไปที่ “คุณลักษณะที่พึงประสงค์” ทั้งก่อนและหลัง 3 ขวบ อันนี้คือโจทย์ที่ท้าทายมากที่สุดสำหรับการบริหารจัดการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพราะคำว่า “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก” ไม่ใช่ “ศูนย์เลี้ยงเด็กเล็ก” ดังนั้น ครูปฐมวัยจึงมีหน้าที่มากกว่าการเลี้ยงและป้อนข้าวให้อาหารในแต่ละวัน... ความท้าทายที่กล่าวถึงนี้ มูลนิธิฯ หมายความรวมทุกกิจกรรมใน ศพด. และให้จุดเน้นไปที่การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กที่คุณครูจะต้องดำเนินการตามหน้าที่และในห้วงเวลาที่กำหนดในช่วงเช้า 09.00 – 11.30 โดยประมาณ เพราะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไม่ใช่เพียงการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์เท่านั้น แต่เป็นการสร้างตัวตน (Self) ให้เด็กๆ มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและมีความมั่นใจในตนเองว่า “หนูทำได้” “หนูพัฒนาได้” และ “หนูจะพัฒนาต่อไป” ตามหลักการพัฒนาสมองที่ดี EF-Executive Function

เวลา	กิจกรรม	หมายเหตุ
07.00 น. - 08.00 น.	รับเด็กเป็นรายบุคคล	
08.30 น. - 08.45 น.	เคารพธงชาติและสวนสนามแถวรับ	
08.45 น. - 09.00 น.	ตรวจสุขภาพเด็ก-เด็กไปห้องน้ำ	
09.00 น. - 09.20 น.	กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ	
09.20 น. - 09.50 น.	กิจกรรมสราษสรรค	
09.50 น. - 10.20 น.	กิจกรรมเสรี	
10.20 น. - 10.30 น.	พัก (รับประทานอาหารว่าง)	
10.30 น. - 10.50 น.	กิจกรรมเสรีประสมการนับ	
10.50 น. - 11.30 น.	กิจกรรมกลางแจ้ง	
11.30 น. - 12.00 น.	พัก (รับประทานอาหารกลางวัน)	
12.00 น. - 12.20 น.	แปรงฟัน	
12.20 น. - 14.00 น.	นอนหลับพักผ่อน	
14.00 น. - 14.20 น.	เก็บที่นอน (อาบน้ำ, ล้างหน้า)	
14.20 น. - 14.30 น.	พัก (รับประทานอาหารว่าง) ดื่มนม	
14.30 น. - 14.50 น.	กิจกรรมเกมการศึกษา ทนบวง	
14.50 น. - 15.00 น.	เตรียมตัวกลับบ้าน	

การดำเนินงานโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูปฐมวัยยังเป็นความร่วมมือร่วมกันกับเครือข่ายครูปฐมวัยอีสานตอนบนที่ได้ทำงานร่วมกันตั้งแต่ปีที่ผ่านมา ในปี 2564 ช่วงต้นปี มูลนิธิฯ สามารถจัดการฝึกอบรมครูปฐมวัยระดับจังหวัดได้ที่อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ครั้นเมื่อวิกฤตโควิดระบอบาตรอบใหม่ มูลนิธิฯ จึงไม่สามารถจัดการฝึกอบรมใดๆ ได้เลย จนล่วงเข้าไตรมาสสุดท้ายของปี มูลนิธิฯ จึงได้จัดการฝึกอบรม แต่ปรับรูปแบบมาเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการที่จำกัดจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามระเบียบข้อบังคับและมาตรการป้องกันการระบาดของโควิด โดยที่เนื้อหาหลักของการฝึกปฏิบัติ ได้แก่การออกแบบและการสาคิทธิกรรรมโดยจำแนกตามเป้าหมายของคุณลักษณะที่พึงประสงค์นั้น ยังคงอ้างอิงตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ว่าด้วยมาตรฐานด้านที่ 3 “การพัฒนาคุณภาพของเด็กปฐมวัย”

พื้นที่	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครูและผู้ดูแลเด็ก	เด็กปฐมวัยทั้งหมด
อำเภอพังโคน จ.สกลนคร (ระดับจังหวัด)	106 ศูนย์	162 คน	4,594 คน
ตำบลหลายโคก อ.บ้านผือ อุดรธานี	20 ศูนย์	35 คน	525 คน
ตำบลนาทับไฮ อ.รัตนวาปี หนองคาย	22 ศูนย์	38 คน	539 คน
อำเภอปากชม จ.เลย	15 ศูนย์	53 คน	564 คน
อำเภอท่าลี่ จ.เลย	22 ศูนย์	47 คน	961 คน
รวม	185 ศูนย์	335 คน	7,183 คน

กล่าวอ้างตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนาเด็กปฐมวัยนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยาของเด็ก รวมถึงการรักและความเมตตาในการสั่งสอนและอบรมบ่มนิสัยที่พึงประสงค์ให้กับเด็ก ๆ คุณครูต้องมีหลักมั่นที่ยึดปฏิบัติอย่างเข้มงวด ในขณะที่เดียวกันก็สามารถประยุกต์นำมาใช้กับเด็กแต่ละคนได้อย่างยืดหยุ่น เพราะเด็กของแต่ละครอบครัว มีที่มาและที่ไปที่ไม่เหมือนกัน เด็กบางคนพ่อแม่ผู้ปกครองเตรียมความพร้อมของเด็กได้ดี แต่บางครอบครัวก็ไม่ได้เตรียมความพร้อมอะไรเลย เพราะฉะนั้นครูปฐมวัยจึงมีความท้าทายนับตั้งแต่ก่อนการเริ่มต้นชั้นเรียน

ฝึกรบมเชิงปฏิบัติการระดับจังหวัดที่อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

ปัญหาอีกประการหนึ่งที่สร้างความหนักอกหนักใจเป็นอย่างมากแก่ครูปฐมวัย กล่าวคือเด็กอายุครบ 2 ขวบตามการประกาศรับของกระทรวงมหาดไทยนั้น เมื่อมาที่ ศพด. จะยังไม่มีความพร้อมในการเริ่มต้นทำกิจกรรมอะไรได้เลย บางคนยังไม่พูด ไม่สามารถสื่อสารความต้องการพื้นฐานอะไรได้ บางคนยังไม่แข็งแรงเข้มแข็งพอที่จะยืนหยัดเป็นตัวตนอยู่ได้ด้วยตนเอง-ต้องเกาะแขนเกาะขาครูปฐมวัยให้เป็นที่พึ่งตลอดเวลา บางคนไม่สามารถทานอาหารได้เอง บางคนไม่เข้าสังคมกับเพื่อน เป็นต้น ทั้งหมดนี้ต้องใช้เวลาหลายเดือนเพื่อปรับสภาพการดำรงอยู่ร่วมกันของเด็ก ๆ แต่นั้นหมายถึงภาระหน้าที่ของครูปฐมวัยที่เพิ่มมากขึ้น แต่อย่าลืมว่า ในศพด.ตามบ้านนอกคอกหนานั้นจำนวนครูมีจำกัดและยังต้องไปทำหน้าที่ให้กับชั้นเรียนของเด็ก 3 และ 4 ขวบด้วย

ประชุมเชิงปฏิบัติการระดับอำเภอ ณ อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย

การจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามหมู่บ้านในชนบทยังมีความยากลำบากอีกหลายประการ ทั้งในระดับการจัดการองค์กรและระดับส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นจำนวนครูที่ไม่เพียงพอ ครูไม่เคยได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง อาคารสถานที่ของ ศพด.เก่าและชำรุดทรุดโทรม ไม่มีสนามเด็กเล่น งบประมาณไม่เพียงพอ ครูบางคนหมดกำลังใจที่จะพัฒนาตนเองและมีผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย มูลนิธิ จึงเห็น ศพด.หลายแห่งที่ครูฯ ทำหน้าที่เพียง “กิน-นอน-ต่อนกลับ” ด้วยเหตุนี้การฝึกรบมของมูลนิธิ จึงมีหัวข้อการศึกษาหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing Session) ด้วยจุดประสงค์เพื่อรับฟังและให้กำลังใจแก่ครูผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกท่าน ให้ได้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเพื่อให้เป็นหลักชัยในวิชาชีพของความเป็นครูปฐมวัย ส่วนโครงสร้างการบริหารและสาธารณูปโภคพื้นฐานนั้น ให้เป็นวาระของประเทศไทยที่จะต้องพัฒนาต่อไป #ให้กำลังใจครูทุกคนครับ

ครูปฐมวัยคือหัวใจของการพัฒนา

3. การก่อสร้างและปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม

มูลนิธิฯ ขออธิบายซ้ำอย่างย่ออีกครั้งว่า ทำไมประเทศไทยเรายังมีอาคารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) ที่ทรุดโทรมและมีความเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพของเด็ก ๆ ในอดีตนั้น การพัฒนาเด็กเล็กได้มีการจัดการและขึ้นอยู่กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้แก่ ก) กรมการศาสนา ในส่วนนี้ได้อาศัยอาคารทำการของวัดเป็นที่ดูแลเด็กเล็กของหมู่บ้าน เรียกชื่อว่าศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด ข) กรมพัฒนาชุมชน ในส่วนนี้มีอาคารใช้ทำการมีหลายแห่งที่มา ทั้งที่เป็นอาคารศาลาประชาคมหมู่บ้าน อาคารอนามัยชุมชน หรืออาคารบ้านเรือนของชาวบ้านที่มีเมตตาให้ใช้ทำการแทน และ ค) ชั้นอนุบาลเด็กเล็กที่อยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา

ต่อมา เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ขึ้นมา จึงได้มีการโอนถ่ายการดำเนินงานของการพัฒนาเด็กเล็กให้ไปอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของ อปท. ในปี พ.ศ. 2545 ซึ่งได้แก่เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลหรือ อบต. ต่อมาได้มีการพัฒนาแบบมาตรฐานของอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและใช้กันทั่วไป อย่างไรก็ตามจนถึงปัจจุบันก็ยังปรากฏพบว่า ยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหลายแห่ง โดยเฉพาะในหมู่บ้านที่ห่างไกล ยังคงใช้อาคารเดิมของตนเองเป็นสถานที่ทำการ แม้จะมีสภาพความทรุดโทรมไปบ้าง แต่ด้วยเงื่อนไขบางประการ จึงจำเป็นต้องทำการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในหมู่บ้านต่อไป

1. หากต้องยุบศูนย์เด็กเล็กของหมู่บ้านและไปรวมกับศูนย์มาตรฐานแห่งใหม่ พ่อแม่ผู้ปกครองจะมีความยากลำบากในการเดินทางไปรับ-ส่งบุตรหลาน อาคารทำการใหม่บางแห่งที่มูลนิธิฯ ไปสำรวจห่างจากหมู่บ้าน 15-20 กิโลเมตร
2. เทศบาลหรือ อบต. แม้จะสามารถจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างอาคารแบบมาตรฐานใหม่ได้ แต่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง หรือหากจะสร้างในที่สาธารณะ ส่วนใหญ่พื้นที่ มีสภาพที่ไม่เหมาะสม
3. อาคารทำการของศูนย์เด็กเล็ก เมื่อไม่ได้โอนถ่ายทรัพย์สินให้เป็นของเทศบาลหรือ อบต. จึงไม่มีข้อผูกพันหรือสิทธิในการตั้งงบประมาณเพื่อการปรับปรุงอาคารสถานที่ได้ ทำให้เฉพาะงบประมาณจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ทางเลือกของชุมชนภายใต้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ จึงเลือกที่จะให้บุตรหลานเด็กเล็กปฐมวัยไปเล่าเรียนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใกล้บ้าน ครั้นเมื่อเติบโตขึ้นพอช่วยเหลือตนเองได้ จึงจะให้ไปเรียนที่โรงเรียนประถมศึกษา โดยอาจใช้บริการรถรับส่งร่วมกันกับเพื่อนบ้านหลายครอบครัวเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย

ปี 2564 มูลนิธิฯ ได้ไปเยี่ยมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแห่งหนึ่งที่อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย ใช้อาคารเก่าของกุฎิพระสงฆ์มาปรับปรุงใช้เป็นทำการของ ศพด. หน่วยงาน อบต.ต้นสังกัดได้ปรับปรุงพื้นที่บางส่วน แต่ก็ไม่คงทน เพราะอาคารหลังนี้กำลังถูกปลวกทำลายโครงสร้าง มูลนิธิฯ จึงตกลงเห็นชอบที่จะก่อสร้างอาคารหลังใหม่ในพื้นที่ของวัดที่อยู่ติดกัน แต่ด้วยเงื่อนไขหลักของมูลนิธิฯ ว่าด้วยแรงงานอาสาสมัครจากพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชน ทาง อบต.ต้นสังกัดไม่สามารถระดมกำลังพลแรงงานอาสาสมัครเหล่านี้ได้ ด้วยเหตุนี้ มูลนิธิฯ จึงไม่สามารถจัดสรรงบประมาณตามที่ทาง อบต. นำเสนอและขอมาเต็มจำนวน ซึ่งมากกว่าที่ประมาณการไว้มาก

มูลนิธิฯ เป็นเพียงองค์กรเอกชนที่มาช่วยตามกำลังทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อแก้ไขและปรับปรุงอาคารสถานที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรมให้ได้มีสภาพที่ดีขึ้น เหมาะสมและปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของเด็กและการจัดการสภาพแวดล้อมโดยรวม มูลนิธิฯ มีความเชื่อมั่นในเรื่องความร่วมมือของชุมชนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของลูกหลาน และโครงการปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหลายแห่งที่ดำเนินผ่านมา ก็สามารถจัดการได้ด้วยความร่วมมือของแรงงานอาสาสมัครทั้งหมด เพราะไม่เพียงแต่ความสำเร็จด้านสิ่งก่อสร้างที่จะเป็นประโยชน์ให้กับลูกหลานตลอดไป ความสามัคคีของชุมชนเป็นอีกผลลัพธ์ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากโครงการนี้

ด้วยความร่วมมือกับเครือข่ายครูปฐมวัยอีสานตอนบน ปี 2564 มูลนิธิฯ ได้ทำการก่อสร้างปรับปรุงอาคารให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 แห่ง ได้แก่ 1. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดวิเวกธรรมคุณ อ.เมือง จ.เลย และ 2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแบง อ.เฝ้าไร่ จ.หนองคาย ซึ่งศูนย์เด็กเล็กทั้ง 2 แห่งนี้มีความยินดีและพร้อมที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขในเรื่องของแรงงานอาสาสมัครจากพ่อแม่ผู้ปกครองและการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของลูกหลานในชุมชน

1. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดวิเวกธรรมคุณ อ.เมือง จ.เลย

ศูนย์เด็กเล็กแห่งนี้ก่อตั้งมาเป็นเวลานานกว่า 40 ปี ปัจจุบันมีนักเรียนเด็กเล็กจำนวน 35 คน สมัยก่อนใช้พื้นที่ใต้พระซังของวัดเป็นที่ทำกิจกรรมสำหรับเด็ก และต่อมาได้ย้ายมาที่อาคารกุฏิเก่าของพระสงฆ์ ซึ่งก็คือหลังปัจจุบันที่ใช้ทำการอยู่ สภาพของอาคารเก่าและชำรุดทรุดโทรมมาก ส่วนที่เป็นโครงสร้างไม้ ได้แก่ ฝาผนัง ประตูหน้าต่างๆ มีความเสี่ยงอันตรายจากความเสียหายที่เกิดจากปลวกกัดทำลาย ภายในค่อนข้างทึบและมีกลิ่นอับ หัวหน้าศูนย์แห่งนี้แจ้งว่า ทาง อบต.ต้นสักกัดไม่สามารถตั้งงบประมาณการก่อสร้างปรับปรุงใดๆ ได้ ทำได้เพียงแก้ไขพื้นที่บางส่วนเล็กๆ น้อยๆ ตามสภาพเป็นไป มูลนิธิฯ ได้ประชุมปรึกษาหารือกับคณะครูและพระสงฆ์ เพราะอาคารหลังนี้เป็นของวัด หากจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนใด จะต้องได้รับการยินยอมและเห็นชอบจากท่านเจ้าอาวาสเสียก่อน มติที่ประชุมและการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนที่เป็นไปได้ จึงเห็นชอบร่วมกันในการก่อสร้างอาคารหลังใหม่ในพื้นที่ใกล้กันกับอาคารหลังเดิม

มูลนิธิฯ ได้ลงนามความร่วมมือโครงการก่อสร้างในครั้งนี้ร่วมกับท่านเจ้าอาวาสและคณะกรรมการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมีพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยมาร่วมประชุมรับทราบ การออกแบบอาคารนั้นได้นายช่างจากหน่วยงานราชการที่รู้จักกันมาออกแบบให้ เป็นอาคารชั้นเดียว เน้นพื้นที่ใช้สอยสำหรับเด็ก ให้มีประตูหน้าต่างที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก การก่อสร้างได้เริ่มต้นขึ้นในเดือน พฤษภาคมโดยแรงงานอาสาสมัครจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนและคณะพระสงฆ์ที่มีทักษะความชำนาญในงานก่อสร้าง มูลนิธิฯ ได้ไปเยี่ยมให้กำลังใจแก่เหล่าแรงงานอาสาสมัครอยู่เป็นระยะๆ พร้อมทั้งสนับสนุนค่าน้ำค่าอาหารตามสมควร

ระยะเวลาการก่อสร้างไม่ได้เร่งรัดแต่อย่างใด เนื่องจากสถานการณ์โควิด จึงให้ปิดการเรียนการสอนเด็กปฐมวัย โดยไม่มีกำหนด (ในหัวเวลาดังนั้น) ซึ่งถือว่าเป็นข้อดีของงานก่อสร้างที่ไม่ได้มีผลกระทบต่อชั้นเรียนของเด็กๆ และในที่สุดอาคารเรียนหลังใหม่สำหรับเด็กปฐมวัยของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดวิเวกธรรมคุณได้ก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยในเดือนสิงหาคม และมูลนิธิฯ ได้ทำการส่งมอบอาคารหลังใหม่ในวันที่ 2 กันยายน พร้อมกับเครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ ตู้เย็นและพัดลมติดฝาผนังให้กับทางศูนย์ฯ เพื่อความสะดวกสบายของเด็กเล็กปฐมวัย

อาคารนี้ได้รับงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างทั้งหมดจากมูลนิธิ Stichting Welzijn Zuid-Oost Azië ประเทศเนเธอร์แลนด์ จำนวน 250,000-บาท ภายใต้ความร่วมมือร่วมใจกันของแรงงานอาสาสมัครจากพระสงฆ์และพ่อแม่ผู้ปกครอง จึงขอมอบให้เป็นสาธารณประโยชน์สำหรับการพัฒนาเด็กและชุมชนตลอดไป

Total budget for the new building is financially supported by Stichting Welzijn Zuid-Oost Azië in the Netherlands for amount of 250,000-Baht under the mutual collaboration and volunteer workers from monks and parents. It is pleased to handover the new building for benefits of the children and communities.

ขอขอบคุณ Mr. Jan -Willem Paijens ในนามมูลนิธิ Foundation: 'Stichting Welzijn Zuid-Oost Azië' จากประเทศเนเธอร์แลนด์ที่ได้บริจาคงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างอาคารหลังใหม่แห่งนี้ทั้งหมด จำนวน 250,000-บาท ขอขอบคุณคุณครูจากโรงเรียนอนุบาลเทศบาลนาโป่ง อำเภอเมืองเลย ที่ได้เสียสละเวลาและมาช่วยประสานงาน จนการก่อสร้างทุกอย่างเสร็จเรียบร้อยด้วยดี และท้ายที่สุดนี้ ขอขอบคุณท่านเจ้าอาวาส คณะพระสงฆ์และแรงงานอาสาสมัครจากพ่อแม่ผู้ปกครองทุกท่านที่มาร่วมด้วยช่วยกันจนเสร็จสมบูรณ์ เพื่อลูกหลานของชุมชนของเรา ขอขอบคุณครับ .../...

2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแบง อ.เฝ้าไร่ จ.หนองคาย

มูลนิธิฯ มีความสัมพันธ์อันดีและได้จัดกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัย พัฒนาพ่อแม่ผู้ปกครองของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแห่งนี้อยู่หลายครั้งไปมาหาสู่กันเป็นเสมือนพี่น้อง มีอะไรก็คอยช่วยเหลือเกื้อกูลกันมาโดยตลอด ศูนย์เด็กเล็กแห่งนี้ถือเป็นศูนย์ขนาดเล็ก แต่ปรากฏว่า ในแต่ละปีนั้นจะมีผู้ปกครองจากหลายหมู่บ้านในละแวกใกล้เคียงนำเอาบุตรหลานมาเข้าเรียนที่ศูนย์แห่งนี้เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะความไว้วางใจในการดำเนินงานและคุณภาพของการเรียนและดูแลเด็กปฐมวัย

ปี 2564 มีนักเรียนเด็กเล็กจำนวน 62 คน ซึ่งมากกว่าอัตรากำลังพลของครู (จำนวน 4 คน) ที่จะดูแลได้อย่างทั่วถึง แต่ทางศูนย์ฯ แห่งนี้ก็ยอมรับเอาเด็ก ๆ เข้าไว้ใน การดูแล และบริหารจัดการภายในกันเอง ปัญหาประการสำคัญคือห้องเรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมที่จำแนกตามช่วงอายุและชั้นของเด็กปฐมวัย จะทำอย่างไร? คุณครูจรรยาธรณ หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแบงได้ปรึกษารื้อกับบรรณการสถานศึกษาและหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงมีมติที่จะทำผ้าป่าการศึกษาเพื่อระดมทุนทางงบประมาณมาใช้ในการก่อสร้างอาคารเรียนอีก 1 ห้อง ซึ่งมีพื้นที่ที่สามารถดำเนินการได้ภายในบริเวณของศูนย์ฯ

มีพ่อแม่ผู้ปกครองและกัลยาณมิตรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแบงร่วมทำบุญผ้าป่าเพื่อการศึกษาในครั้งนี้ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 120,000-บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นบาท) ทางคณะครูและกรรมการสถานศึกษาจึงได้ลงมือก่อสร้างอาคารห้องเรียนหลังใหม่

มูลนิธิฯ ได้ร่วมสมทบทุนผ้าป่าเพื่อการศึกษาไปบางส่วนตั้งแต่เริ่มต้น อย่างไรก็ตามงบประมาณที่ได้จากผ้าปานั้น ไม่เพียงพอต่อการก่อสร้างเพื่อให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ในทุกส่วน ยังขาดพื้นที่ห้องน้ำ ผ้าเพดาน งานไฟฟ้า งานทาสีและตกแต่งบริเวณโดยรอบเป็นขั้นตอนสุดท้าย ในส่วนนี้ มูลนิธิฯ ได้นำเสนอการช่วยเหลืองบประมาณทั้งหมด แต่มีเงื่อนไข คือจะต้องใช้แรงงานอาสาสมัครของพ่อแม่ผู้ปกครองเท่านั้นมาดำเนินการ ตามหลักการของมูลนิธิฯ ในการดำเนินงานโครงการนี้มาตั้งแต่เริ่มต้น แรงงานอาสาสมัครของพ่อแม่ผู้ปกครองได้ประชุมปรึกษาหารือและมีมติเห็นชอบร่วมกัน ดังนั้น มูลนิธิฯ จึงได้มอบเงินงบประมาณจำนวน 20,000-บาท (สองหมื่นบาท) เพื่อจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์มาเพื่อดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จสมบูรณ์

เมื่อการก่อสร้างทุกอย่างแล้วเสร็จสมบูรณ์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแบงร่วมกับชาวบ้าน จึงได้ทำบุญอาคารใหม่เพื่อเป็นสิริมงคลแก่การดำเนินงานเพื่อลูกหลานของชุมชนต่อไป

โครงการลำดับที่ 2 การช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก

วิกฤตการณ์โควิดตั้งแต่ปี 2563 มาจนถึงปัจจุบัน เป็นเวลา 2 ปีกว่าแล้ว และขณะนี้ (มกราคม 2565) โควิดสายพันธุ์ใหม่โอมิครอน ได้เริ่มลุกลามไปในหลายพื้นที่ รวมทั้งเขตอีสานตอนบน สถานศึกษาหลายแห่งในหลายจังหวัดได้ประกาศงดทำการเรียนการสอนที่โรงเรียนออกไปจนกว่าสถานการณ์จะดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมามีประชาชนมีประสบการณ์การอยู่อาศัยกับสถานการณ์โควิดมาแล้วพอสมควร ดังนั้นการปรับตัวในรอบใหม่นี้ จึงไม่เกิดเหตุความตื่นตระหนก แต่ทุกคนต้องเฝ้าระวังและป้องกันตนเองอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะกลุ่มเด็กเล็กที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลและปกป้องคุ้มครองอย่างเต็มที่

ความยากลำบากนั้นเป็นผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ยิ่งเมื่อประกอบกับความทุกข์ยากที่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ครอบครัวยากจนที่มีบุตรหลานหลายคน ยิ่งเกิดภาวะความยากลำบากอีกหลายเท่าตัว ฝ่ายรัฐบาลได้มีความพยายามในทุกรูปแบบเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ รวมทั้งการช่วยเหลือและบรรเทาความยากลำบากที่เป็นผลกระทบต่อชีวิตของคนไทยทุกคน ผ่านมาตรการเยียวยา (แจกเงิน) หลากหลายโครงการ มูลนิธิ หวังว่าการช่วยเหลือของรัฐบาลจะเป็นผลกระทบที่ดีที่ครอบครัวสามารถดูแลบุตรหลานในยามวิกฤตเช่นนี้ได้ เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดปลอดภัยและกลับมาเรียนหนังสือใหม่ได้ เมื่อสถานการณ์กลับมาปกติ

ปี 2564 เด็กกลุ่มเปราะบางและมีความทุกข์ยากลำบากที่มูลนิธิฯ ให้การช่วยเหลือได้แก่

ประเภทความยากลำบากของเด็ก	จำนวน (คน)	ความช่วยเหลือของมูลนิธิฯ
เด็กของครอบครัวที่ยากจนขั้นขั้น	27	เยี่ยมบ้านให้คำแนะนำในการเลี้ยงลูก พร้อมมอบเงินสงเคราะห์ช่วยเหลือและข้าวของเครื่องใช้จำเป็น
เด็กพิการและครอบครัวยากจน	44	ประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองในการเลี้ยงและดูแลบุตรหลานที่พิการและมอบเงินสงเคราะห์ช่วยเหลือแก่ผู้ปกครอง
เด็กของแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนไทย-ลาว	69	ประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองในการเลี้ยงลูกภายใต้หลักการ EF แนะนำโอกาสทางการศึกษาในสถานศึกษาของไทย แนะนำการปฏิบัติตนและเอกสารที่ถูกต้องในการอาศัยอยู่ในประเทศไทย พร้อมกับมอบข้าวสารอาหารแห้งเป็นกำลังใจแก่พ่อแม่ผู้ปกครอง

หากจะพูดถึงความยากลำบากของเด็ก จะจำแนกได้อยู่ไม่กี่ประการ ได้แก่ความยากลำบากของครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา การดูแลสุขภาพ การเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญา อย่างไรก็ตามระดับของปัญหาที่เกิดขึ้นกับแต่ละครอบครัวนั้นมีความแตกต่างกันไปตามระดับข้อมูลความรู้และความตระหนักของพ่อแม่ผู้ปกครองผู้เลี้ยงดูเด็กในชีวิตประจำวัน โชคดีมีอยู่บ้างก็สามารถบรรเทาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กได้ทันทีที่ แต่ถ้าโชคไม่ดี ไม่มีทั้งความรู้และความตระหนักในอนาคตของลูกหลานก็ถือเป็นชะตากรรมของเด็ก ประเทศไทยของเรายังถือว่ามีการพัฒนาและบริการสังคมแก่เด็กไทยในระดับที่ดี นับตั้งแต่แม่ตั้งครรภ์ คลอดลูกวัยแบเบาะเตาะแตะ ไปจนถึงปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังที่ทราบกันทั่วไป

แต่เด็กของแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยนั้น มีปัญหาและความยากลำบากในการดำรงชีวิตมากกว่าหลายเท่าตัว ในปี 2564 มูลนิธิฯ โดยความร่วมมือในงานวิจัย “ผลกระทบจากสถานการณ์โควิดที่มีต่อเด็กของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย” ขององค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (Unicef) และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มูลนิธิฯ ได้มีโอกาสไปเก็บข้อมูลเด็กของแรงงานต่างด้าวตามพื้นที่แนวชายแดนไทย-ลาวเขตอีสานตอนบน ทำให้ทราบถึงความทุกข์ยากอย่างมากของครอบครัวแรงงานต่างด้าว ด้วยเหตุนี้ มูลนิธิฯ จึงปรับรูปแบบการเก็บข้อมูล โดยเพิ่มเติมการประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองในการเลี้ยงลูกที่ดี รวมทั้งให้คำแนะนำในการดำเนินงานเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ลูกที่อยู่ในประเทศไทยได้มีสิทธิ์และโอกาสทางการศึกษาและบริการสาธารณสุข เพราะประเทศไทยใจดีมีเมตตาและให้โอกาสแก่เด็กทุกคนทุกเชื้อชาติศาสนา

ปัญหาและความยากลำบากที่เกิดกับเด็กของแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

มูลนิธิฯ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าวนี้จำนวน 100 ตัวอย่างของครอบครัวแรงงานต่างด้าวที่มีเด็กอาศัยอยู่ด้วย เขตพื้นที่ที่อีสานตอนบน จึงขอสรุปและนำมาแสดงให้เห็นเป็นข้อมูลเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสถานการณ์และสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กเหล่านี้ อยู่น้อยเพื่อการรับรู้หรือการหาหนทางแก้ไขและช่วยเหลือเด็ก ๆ ในวาระโอกาสต่อไป

การเข้ามาในประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> ✓ (กรณีที่ดีที่สุด) ผู้ปกครองที่เป็นแรงงานต่างด้าวพหุตรหลานมาอาศัยอยู่ด้วยกับนายจ้างคนไทยอย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติ ตามนโยบายของรัฐบาลไทยที่ผ่อนปรนให้มาโดยตลอด ✓ ผู้ปกครองลักลอบเข้ามาทำงานกับนายจ้างคนไทยและพหุตรหลานมาอยู่ด้วย มีทั้งที่เด็กมีเอกสารและไม่มีเอกสารส่วนบุคคล (คนไร้สัญชาติ) ✓ ผู้ปกครองลักลอบเข้ามาทำงาน ตั้งครรภ์และคลอดลูกในประเทศไทย มีการรับรองเอกสารการเกิดโดยโรงพยาบาลของไทยและคงอยู่ในประเทศไทยต่อไป
การดำรงชีวิตของเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> ✓ เด็กอาศัยอยู่กับผู้ปกครองในชุมชนเป็นวิถีปกติทั่วไป แต่อาจมีความยากลำบากอยู่บ้าง หากผู้ปกครองประสบภาวะการว่างงานและไม่มีรายได้มาจุนเจือครอบครัว โดยเฉพาะในช่วงโควิดที่เกิดขึ้นอยู่นี้
โอกาสทางการศึกษาและสุขภาพอนามัยของเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ผู้ปกครองที่เอาใจใส่ในอนาคตของลูกจะหาหนทางให้ลูกได้เข้าเรียนในสถานศึกษาของไทย ตั้งแต่ชั้นปฐมวัยไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา ซึ่งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนของไทยเปิดโอกาสรับเด็กของแรงงานต่างด้าวเข้าศึกษา หากได้รับการรับรองเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเด็กมีศักยภาพฐานความรู้ที่สามารถเข้าเรียนในระบบการศึกษาของไทยได้ ✓ ผู้ปกครองบางคนไม่ใส่ใจ ไม่มีข้อมูล ไม่มีความตระหนักในอนาคตของลูก จึงไม่พยายามหาสถานศึกษาให้กับลูก เลี้ยงลูกตามมีตามเกิดและให้ทำงานตั้งแต่วัยเด็ก ✓ เด็กของแรงงานต่างด้าวที่มีเอกสารถูกต้อง (บัตรสีชมพู) สามารถขอรับบริการรักษาได้ที่โรงพยาบาลของรัฐ แต่เด็กที่ไม่มีเอกสารใดๆ ต้องไปคลินิกเอกชน ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่แพงมาก ✓ เด็กของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่เมื่อสำเร็จชั้นประถมศึกษาในไทย จะเริ่มทำงานหาเลี้ยงชีพช่วยเหลือผู้ปกครอง เนื่องจากความยากจน เพราะการเรียนชั้นมัธยมมีค่าใช้จ่ายจำเป็น เช่น ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าหนังสือเล่าเรียน เป็นต้น

เนื่องในโอกาสการเก็บข้อมูลและไปเยี่ยมเด็ก ๆ ของแรงงานต่างด้าวถึงที่บ้านและชุมชน มูลนิธิฯ จึงถือโอกาสประชุมให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ทั้งในเรื่องการเลี้ยงดูดูแลลูกให้มีพัฒนาการเจริญเติบโตสมวัย และการทำเอกสารส่วนบุคคลให้ถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของราชการไทย เพื่อให้บุตรหลานที่มาอาศัยอยู่ด้วยจะได้มีสิทธิขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะการศึกษาและสุขภาพอนามัย พร้อมกันนี้ มูลนิธิฯ ได้มอบเงินสงเคราะห์และข้าวสารอาหารแห้งเพื่อเป็นกำลังใจแก่พ่อแม่ผู้ปกครองแรงงานต่างด้าวที่ร่วมประชุมทุกครอบครัว

โครงการลำดับที่ 3 ครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย (Teach Thai Students-TTS)

เป้าหมายของโครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ห่างไกล ปี 2563 โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย เรียกได้ว่าแทบจะไม่ได้ดำเนินการอะไรเลย เพราะสถานการณ์โควิดที่ยาวนาน ซ้ำร้ายในปี 2564 การระบาดรอบใหม่หนักหนาสาหัสกว่าเดิม ในช่วงต้นปี มูลนิธิฯ สามารถจัดกิจกรรมได้เพียงกิจกรรมเดียว คือ การติวโอเน็ตให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จากนั้นสถานการณ์โควิดลุกลามไปทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่งต้องปิดทำการเรียนการสอนในโรงเรียน แต่ให้ใช้ระบบการเรียนออนไลน์และอื่นๆ ตามความเหมาะสมของสถานการณ์

โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย
(Teach Thai Students - TTS)
สนับสนุนโดย
Stichting Welzijn Zuid-Oost Azië ประเทศเนเธอร์แลนด์

โรงเรียนในโครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทยตามที่ได้วางแผนไว้ตั้งแต่นั้นปี ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงาน จากมูลนิธิ Stichting Welzijn-Oost Asie จากประเทศเนเธอร์แลนด์ มีจำนวนทั้งหมด 8 แห่ง ได้แก่

โรงเรียน ตชด.บ้านห้วยเป้า โรงเรียนบ้านหาดคัมภีร์ โรงเรียนบ้านหนองแก้ว โรงเรียนบ้านนาโคก
โรงเรียนบ้านนาหว้า โรงเรียนบ้านท่าคำรวม โรงเรียนบ้านแก้งใหม่ โรงเรียนชายแดนประชาสรรค์

ไม่ได้ไปโรงเรียนเป็นเวลานาน จะมีผลอะไรเกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนบ้าง?

การถดถอย (Regression)

อธิบายธรรมชาติของมนุษย์อย่างนี้ว่า เมื่อคนเราไม่ได้ทำอะไรสักอย่างหนึ่งที่เคยทำมาแล้วเว้นการทำสิ่งนั้น ไม่ได้ทำเป็นเวลานานหรือทำแบบกระต่อนกระแท่น เมื่อจะกลับมาทำใหม่อีกครั้ง มันจะกลายเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก และอีกประการหนึ่ง มนุษย์เราจะมีสิ่งใหม่ที่ต้องทำและพัฒนาไปในทุกๆ วัน

เวลาเด็กติดขัด อาจจะมีปรากฏการณ์อีกชนิดหนึ่งเกิดร่วมด้วย นั่นคือการติดขัด เรียกว่า fixation สองคือการถดถอย เรียกว่า regression เปรียบง่าย ๆ เหมือนเราขับรถไปแล้วพบการจราจรติดขัด เราทำได้สองวิธีคือติดต่อไปหรือถอยหลังไปตั้งหลักใหม่ เมื่อเด็กๆ ปิดโรงเรียนบ่อยครั้ง ทุกครั้งที่ปิดก็ไม่มีอะไรก้าวหน้ามากนัก เพราะเราเรียนออนไลน์ด้วยวิธีดั้งเดิมเสียมาก คือตั้งกล้องสอนแล้วถ่ายทอดมาที่บ้าน ไม่นับว่าบางแห่งเรียนวันละ 6-8 ชั่วโมง จริง ๆ แล้วมีการบ้านวันละ 6-8 ชิ้นอีกต่างหาก (เพราะเป็นภารกิจของครูที่จำเป็นต้องสอนให้หมดก่อนปิดภาคการศึกษาของปีนั้นๆ) ผลลัพธ์ที่ได้คือ เด็กไม่ได้ความรู้อะไรค้างคาหวัง แต่ที่เสียหายมากกว่าการไม่ได้ความรู้คือ เด็กมีพัฒนาการติดขัดและบางคนถดถอย

เด็ก ๆ พัฒนาด้วยวิธีมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ หรือปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์คนอื่น ในกรณีนี้คือเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน เด็ก ๆ มิได้พัฒนาด้วยการนั่งทางในหรือเข้ามานอนอยู่ที่บ้าน สำหรับเด็กอนุบาล การเล่นคนเดียวมิใช่เรื่องเสียหาย แต่การได้ออกไปเล่นกับมนุษย์คนอื่นบ้างเป็นเรื่องดี สำหรับเด็กประถมการไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากพอเป็นเรื่องเสียหาย...

Ref: นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

เด็กในวัยประถมศึกษา

เมื่อพ้นห้วงปฐมวัย (0-6 ปี) เด็กอายุ 6-12 ปี ในระดับชั้นประถมศึกษาและตามหลักจิตวิทยาเด็ก ห้วงนี้เป็นวัยของการพัฒนาพฤติกรรมของตัวตน ลำดับขั้นการเจริญเติบโตของมนุษย์ (Epigenesis) เบื้องต้นแบ่งออกเป็น

ขั้นที่ 1 อายุ 0-2 ปี สร้างแม่ที่แท้จริงและความไวใจ – Trust

ขั้นที่ 2 อายุ 2-3 ปี สร้างตัวตนของเด็ก – Self

ขั้นที่ 3 อายุ 4-5 ปี สร้างและพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่มัดเล็ก – Initiation

ขั้นที่ 4 อายุ 6-12 ปี พัฒนาพฤติกรรมของตัวตน - Industry

ขั้นที่ 5 อายุ 12-18 ปี พัฒนาอัตลักษณ์ของตัวตน – Identity

ขั้นที่ 4 : 6-12 ปี การพัฒนาพฤติกรรมของตัวตน (Industry)

เด็กๆ ตื่นมาเพื่อไปโรงเรียน ไปทำหน้าที่สร้างผลผลิตด้านพฤติกรรมต่างๆ สร้างอย่างไร ให้พิจารณา 3C ดังต่อไปนี้

Compete เด็กแข่งขัน ต่อสู้ ชิงดีชิงเด่นกับเพื่อนๆ

Compromise หลีกเลี่ยงการแข่งขัน เด็กๆ เรียนรู้การยอมขอม ประนีประนอม

Coordinate เพื่อนำไปสู่การเล่นด้วยกันอีก ทำการบ้านและโครงการต่างๆ ด้วยกัน

“เด็ก ๆ อยากสร้างผลงานด้านพฤติกรรมร่วมกันอยู่แล้ว ทุกคนอยากลงรอยและรวมตัวกันเป็นทีม”

แนวทางการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “การจัดค่ายเพื่อพัฒนาทักษะวิชาการและทักษะชีวิต”

ด้วยเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับการถดถอยในเด็กนักเรียน มูลนิธิฯ จึงได้จัดปรับรูปแบบและเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เคยดำเนินการในปีที่ผ่านมา เป้าหมายหลักของการดำเนินงานค่ายสำหรับนักเรียนในปีนี้มีจุดมุ่งเน้น 3 ประการ ได้แก่ “สนุก สุข สาระ” กิจกรรมต่างๆ ต้องสร้างความสนุกสนานและความสุขความประทับใจให้กับนักเรียน ขณะเดียวกันเนื้อหาวิชาการต่างๆ (วิชาหลัก) ของแต่ละกิจกรรมได้รับการออกแบบให้เป็นข้อมูลความรู้ที่เข้าใจง่าย และนำมาแปลงเป็นเกมที่สนุกสนานได้ ภายใต้กระบวนการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง (Teamwork and Relationship Building)

ด้วยเหตุของสถานการณ์โควิด มูลนิธิฯ ได้นำกลยุทธ์ “พี่สอนน้อง (Peer Education)” เป็นรูปแบบใหม่ที่มูลนิธิฯ ใช้ดำเนินการโดยฝึกผู้นำนักเรียนชั้น ป.5 ป.6 ที่มีศักยภาพให้ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงประจำฐานการเรียนรู้ ในปีที่ผ่านมา พี่ๆ นักศึกษามหาวิทยาลัยจะทำหน้าที่นี้ ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงตามมาตรการเฝ้าระวังโควิด ขณะเดียวกันผู้นำนักเรียนก็ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในระดับที่สูงขึ้น [ผลการดำเนินงานพบว่านักเรียนผู้นำสามารถทำหน้าที่พี่เลี้ยงประจำฐานการเรียนรู้ได้ดีถึงดีมาก]

เมื่อสถานการณ์โควิดคลี่คลายลงในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี โรงเรียนเปิดเทอมอีกครั้งและทางราชการอนุญาตให้สามารถจัดกิจกรรมในโรงเรียนได้ มูลนิธิฯ จึงได้เริ่มดำเนินกิจกรรมค่ายพัฒนาทักษะวิชาการตามแผนงานและการประสานงานที่ได้ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไว้กับโรงเรียนต่างๆ และเผื่อระวังตรวจสอบภายใต้มาตรการป้องกันโควิดอย่างเข้มงวด พี่เลี้ยงค่ายทุกคนจะต้องตรวจหาเชื้อโควิดด้วยวิธี ATK- Rapid Antigen Test Kit ก่อนทุกครั้งที่จะออกเดินทางไปทำกิจกรรมในแต่ละโรงเรียน การจัดค่ายพัฒนาทักษะวิชาการจะใช้เวลา 2 วัน โดยที่วันแรกจะเป็นการจัดแบ่งกลุ่มและเตรียมความพร้อมของกลุ่ม โดยใช้กิจกรรมสนทนาและการแข่งขันกีฬาหมากรุกเป็นเครื่องมือในการสร้างสัมพันธ์ภาพของกลุ่ม และวันที่สองจะเป็นการทำกิจกรรมหลัก โดยการเรียนรู้ประจำฐานต่างๆ และสำเร็จเสร็จสิ้นด้วยการมอบรางวัลให้กับนักเรียนทุกคนของทุกกลุ่ม

สาระสังเขปการเรียนรู้ประจำฐานต่าง ๆ

ฐานการเรียนรู้วิชาหลัก	เนื้อหา	ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ
1. “รู้จักประเทศไทย” วิชาสังคมศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ✓ ความรู้เกี่ยวกับภาคอีสาน ✓ ข้อมูลสถานที่สำคัญ ประเพณีและวัฒนธรรม 	นักเรียนประถมศึกษาที่มีข้อมูลความรู้ที่เปิดโลกทัศน์ให้กว้างไกลมากขึ้น สามารถเข้าใจในรากเหง้าตำแหน่งถิ่นอาศัยของตนเองได้
2. “รู้เท่าทันสื่อออนไลน์” วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ข้อมูลและรูปแบบสื่อออนไลน์และแอปพลิเคชันต่างๆ ✓ ประโยชน์และโทษของสื่อออนไลน์ 	นักเรียนได้เรียนรู้ประโยชน์และโทษของสื่อออนไลน์ ข้อดีข้อเสียและอันตรายต่างๆ เพื่อนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้เหมาะสม
3. “กินอะไรดี มีประโยชน์” วิชาสุขศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ความรู้เกี่ยวกับชีวิตและสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง ✓ ข้อมูลอาหารหลัก 5 หมู่ และประโยชน์ที่มีต่อการเจริญเติบโตของร่างกาย 	นักเรียนได้เรียนรู้ประเภทและชนิดของอาหารที่มีประโยชน์และช่วยให้อวัยวะแข็งแรง ทั้งอวัยวะต่างๆ และการพัฒนาสมองที่ดี
4. “ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต” วิชาวิทยาศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ข้อมูล และ ความรู้ เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตต่างๆ ทั้งพืชและสัตว์ 	นักเรียนได้เรียนรู้ประเภทของสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ ตามหมวดหมู่และกลุ่มต่างๆ เช่น พืชสวน พืชไร่ สัตว์มีกระดูกสันหลัง ไม่มีกระดูกสันหลัง
5. “สูตรคูณธรรมดา” วิชาคณิตศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ความรู้แม่สูตรคูณ ✓ การบวกลบคูณหาร 	นักเรียนเข้าใจสูตรคูณและประโยชน์ในการคิดคำนวณสูตรคูณ - สามารถมีเทคนิคในการคิดและคำนวณแม่สูตรคูณได้อย่างง่าย
6. “การสร้างคำ” วิชาภาษาไทย	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ความสำคัญของภาษาไทย ✓ ความรู้เกี่ยวกับคำ: คำมูล คำประสม ✓ การสร้างคำที่มีความหมายใหม่ 	นักเรียนตระหนักรู้ในความสำคัญของการใช้ภาษาไทย รักภาษาไทยและได้เรียนรู้เพิ่มเติมในการใช้คำชนิดต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

ตัวอย่างภาพความสำเร็จของกิจกรรมค่ายพัฒนาทักษะวิชาการสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
ภายใต้โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย ประจำปี พ.ศ. 2564 (คณะโรงเรียน)

กิจกรรมกีฬามหาสนุก

กิจกรรมฐานการเรียนรู้ต่าง ๆ

นักเรียนผู้นำที่ทำหน้าที่พี่เลี้ยงประจำฐานการเรียนรู้และภาพหมู่ของโรงเรียน

โครงการลำดับที่ 4 การพัฒนาเด็กในสถานสงเคราะห์

สถานสงเคราะห์เด็กในจังหวัดหนองคายที่มูลนิธิ เราทำงานช่วยเหลือเด็กๆ ด้วยกันมาหลายปีมีอยู่ 2 แห่ง ได้แก่

1. **บ้านซาลนิลลีเฮาส์** ตั้งอยู่ที่บ้านดอนหวาย อำเภอเมืองหนองคาย เป็นสถานสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ก่อตั้งโดยคุณพ่อเซ (Father Michael Shea) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 แรกเริ่มนั้นให้การช่วยเหลือครอบครัวและเด็กที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์เอชไอเอดส์ ปัจจุบันบ้านซาลนิลลีเฮาส์หนองคายให้การสงเคราะห์เด็กที่ทุกข์ยากลำบากทุกประเภท ทั้งที่เกิดจากโรคภัยไข้เจ็บ ความยากจนข้นแค้น ถูกทอดทิ้ง ถูกกระทำรุนแรง เป็นต้น การสงเคราะห์นี้หมายความรวมถึงที่พักอาศัย อาหาร การกิน การอบรมปมนิสัย การเรียนหนังสือ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ทั้งหมดนี้ นับตั้งแต่เด็กแรกเกิดไปจนถึงอายุ 18 ปี ปี 2564 มีเด็กในการสงเคราะห์ทั้งหมด 132 คน
2. **บ้านมิตรมวลเด็ก** ตั้งอยู่ในกลางเมืองหนองคายและดำเนินงานมามากกว่า 20 ปีแล้ว ให้การสงเคราะห์เลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ตั้งแต่แรกเกิดที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กที่ผู้ปกครองไม่มีศักยภาพในการเลี้ยงและดูแล ตลอดจนการดูแลบำบัดรักษาเด็กที่เจ็บป่วย ให้หายเป็นปกติ ก่อนการส่งต่อให้กับครอบครัวอุปถัมภ์ของผู้มีเมตตาที่ต้องการเลี้ยงดูแลเป็นบุตรหลานของตนเองต่อไป ปี 2564 มีเด็กปฐมวัยในการดูแลอยู่ทั้งหมด 10 คน

ปี 2564 ยังเป็นปีที่ลำบากกันอย่างมาก ต่อเนื่องยาวนานจากผลกระทบสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้น และขณะนี้โควิดตัวใหม่ “โอไมครอน” ส่งผลกระทบต่ออย่างหนักต่อการจัดการภายในของสถานสงเคราะห์ ในช่วงการระบอบอย่างหนักช่วงต้นปีถึงเดือนตุลาคมที่โรงเรียนปิดการเรียนการสอน เด็กๆ ทุกคนห้ามออกนอกสถานสงเคราะห์โดยเด็ดขาด งดการเข้าออกของแขกผู้มาเยือน หากมีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางไปทำกิจธุระที่ใด เมื่อกลับมาจะต้องกักตัวที่อาคารพยาบาลเป็นเวลาอย่างน้อย 14 วัน

เด็ก ๆ ไม่ได้ไปโรงเรียนเลย ไม่ได้ไปไหนเลย – จะทำอย่างไร

อย่างที่กล่าวมาแล้วเรื่องการถดถอยในเด็ก (Regression) เมื่อเด็กไม่ได้ไปโรงเรียน ไม่ได้เรียนและเล่นกับเพื่อนๆ ที่โรงเรียน ย่อมมีผลกระทบต่อพัฒนาการด้านสติปัญญาและทักษะทางสังคม ยิ่งช่วงเวลาที่ถูกกักบริเวณเนิ่นนานออกไปมากเท่าไร ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น ก็ยิ่งมากขึ้นเป็นทวีคูณ จะทำอย่างไร? มูลนิธิ ได้ปรึกษาหารือร่วมกับฝ่ายบริหารของบ้านซาลนิลลีเฮาส์ จึงตกลงที่จะจัดทำกิจกรรมพัฒนาเด็กๆ จำแนกตามห่วงวัย เป็นการจัดการภายในเพื่อให้เด็กๆ ได้มีปฏิสัมพันธ์และการเคลื่อนไหว ทั้งในเรื่องของสุขภาพร่างกายและความคิดพัฒนาทักษะด้านต่างๆ โรงเรียนปิดเทอมยาวนานมากจนถึงวันที่ 1 พ.ย. และเมื่อเปิดเทอมใหม่โรงเรียนบางแห่งที่เด็กๆ ไปเรียนหนังสือ ก็ปิดอีกเป็นระยะๆ ตามการระบอบของโควิด เด็กๆ ก็ต้องถูกกักตัวกันอีกเป็นระลอกๆ ไป ซึ่งทั้งหมดนี้ เป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่ายเป็นอย่างยิ่งสำหรับเด็ก เพราะเด็กปฐมวัยประถมศึกษาต้องการเล่นอย่างอิสระเสรี..

ในความโชคร้าย ก็ยังมีความโชคดีอยู่บ้าง ปี 2564 ดังที่กล่าวไว้ในหน้าแรก ได้มีผู้ใจดีได้แก้มูลนิธิ Stichting Welzijn Zuid-Oost Azië จากประเทศเนเธอร์แลนด์บริจาคงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ของมูลนิธิฯ ในการนี้ มูลนิธิฯ ได้จัดสรรปันส่วนงบประมาณที่ได้รับมานี้ให้กับสถานสงเคราะห์เด็ก เพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ เป็นการภายในดังต่อไปนี้

1. บริจาคสมทบกองทุนอาหารสำหรับเด็กในสถานสงเคราะห์

ก. ปัจจุบันบ้านซาลนิลลีแฮร์สหนองคายมีเด็กที่อยู่ในการสงเคราะห์อายุตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึงอายุ 18 ปี จำนวน 132 คน ค่าใช้จ่ายหลักในการดูแลเด็กๆ เป็นเรื่องอาหารการกินในแต่ละวัน ซึ่งแหล่งงบประมาณหลักนั้นมาจากการบริจาคจากต่างประเทศ ผ่านการบริหารจัดการของคณะสงฆ์พระมหาไถ่แห่งประเทศไทย ในครั้งนี้ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรปันส่วนเพื่อสมทบกองทุนอาหารเป็นจำนวนทั้งสิ้น 200,000-บาท (สองแสนบาทถ้วน) โดยมอบให้กับคุณพ่อเซ ผู้ก่อตั้งบ้านซาลนิลลีแฮร์สหนองคาย

ข. จัดสรรงบประมาณสำหรับบ้านมิตรมวลเด็ก เพื่อสมทบทุนอาหาร นมและของใช้สำหรับเด็กเล็กเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 10,000-บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) รับผิดชอบโดยแม่ครูจันทร์เพ็ญ หัวหน้าผู้ดูแลเด็กเล็กบ้านมิตรมวลเด็กหนองคาย

2. กิจกรรมเสริมสร้างทักษะวิชาการและทักษะชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชนในสถานสงเคราะห์

ก. การสอนเสริมให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น

เนื่องจากการระบาดของโควิดในพื้นที่ โรงเรียนที่เด็กๆ ไปเรียนหนังสือไม่ได้เปิดเทอมตามปกติ (16 พ.ค.) เด็กๆ ต้องเรียนออนไลน์ และทำการบ้านตามใบงานของครู ทางสถานสงเคราะห์พยายามจัดสรรคอมพิวเตอร์ให้เด็กๆ ได้เรียนเท่าที่จะเป็นไปได้ โรงเรียนปิดๆ เปิดๆ และกักปิดยาวไปจนถึงสิ้นเดือนตุลาคม มูลนิธิฯ และบ้านซาลนิลลีเข้าสันทนาการ เราเล็งเห็นปัญหาที่จะเกิดกับเด็ก เมื่อไม่ได้เรียนหนังสือเป็นกิจจะลักษณะ จึงเห็นชอบร่วมกันในการจัดชั้นเรียนพิเศษเพื่อให้เด็กๆ ได้ทบทวนวิชาความรู้ต่างๆ ให้สมองได้มีการคิดพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ไม่ให้เสียเปล่าในเวลาว่างของแต่ละวัน โดยได้ครูอาสาสมัครของมูลนิธิฯ (ครูวา) ครูศาสตร์บัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีมาช่วยสอนพิเศษให้กับเด็กๆ ในวิชาหลักได้แก่วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีการจัดการเรียนการสอนแบบชั้นเรียนตามหมวดหมู่วิชา และการเรียนรู้ประสบการณ์เพิ่มเติมนอกห้องเรียน ภายในอาณาบริเวณพื้นที่ไร่เกษตรกรรมของสถานสงเคราะห์

จนถึงขณะนี้ (มกราคม 2565) สถานการณ์โควิดโอมิครอนระลอกใหม่ได้ระบาดประทุขึ้นมาอีกครั้ง สถานศึกษาหลายแห่งได้ปิดการเรียนการสอน ก็เป็นความโชคร้ายที่ไม่จบไม่สิ้นที่เด็กๆ ต้องเผชิญในห้วงเวลาของโรคระบาดนี้ อย่างไรก็ตาม มูลนิธิฯ และบ้านซาลนิลลีเข้าสันทนาการได้ริเริ่มกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ ไว้หลายรูปแบบ รวมทั้งการฝึกอบรมพี่ๆ คนโตในระดับชั้น ม.5 ม.6 ปวช. และ ปวส. ให้สามารถทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (Mentors) เพื่อจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะวิชาการและทักษะชีวิตสำหรับน้องๆ ในสถานสงเคราะห์ ซึ่งถือเป็นครั้งแรกของการฝึกอบรมแบบ TOT-Training of the trainers ให้กับพี่ๆ คนโต และถือว่าเป็นพี่เลี้ยงรุ่นแรก ของสถานสงเคราะห์ที่จะทำกิจกรรมภายในต่างๆ ทั้งทางวิชาการ สันทนาการและกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ ต่อไป..

ข. การฝึกอบรมที่เลี้ยงผู้นำเยาวชนประจำสถานสงเคราะห์ (Youth TOT-Training of the trainers)

ตั้งแต่ก่อตั้งสถานสงเคราะห์บ้านชาลนิลลีแฮร์สหนองคายมากกว่า 20 ปี การพัฒนาเด็กและเยาวชนของสถานสงเคราะห์ นอกเหนือจากหน้าที่การเรียนหนังสือ หน้าที่ในชีวิตประจำวัน ชักผ้ากวาดบ้านถูบ้าน การปลูกข้าวทำนาและงานหัตถกรรม กิจกรรมพิเศษเพิ่มเติม ได้แก่วันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีที่มาบริจาคงบประมาณและสิ่งของต่างๆ เป็นต้น กิจกรรมที่เรียกว่า “พัฒนาเด็กและเยาวชน” อย่างแท้จริงนั้น เช่นการฝึกอบรม การเรียนรู้เสริมสร้างประสบการณ์ การศึกษาดูงาน การฝึกปฏิบัติ เหล่านี้เป็นต้น ในสมัยก่อนเรียกได้ว่าไม่มีเลย มูลนิธิ เป็นหน่วยงานแรกที่เข้ามาทำกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนของบ้านชาลนิลลีแฮร์สหนองคายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 เป็นต้นมา ตลอดระยะเวลาของการทำกิจกรรมต่างๆ มูลนิธิ มีคณะอาสาสมัครเป็นพี่ๆ จากสถานศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่นแก่นวิทยาเขตหนองคาย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี วิทยาลัยเทคนิค/วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย

การระบาดของโควิดกินเวลายาวนานข้ามปี การจะจัดกิจกรรมภายในใดๆ ก็สามารถทำได้ แต่หากจะต้องมีกลุ่มอาสาสมัครจำนวนหลายคนจากภายนอก ถือว่ามีความเสี่ยงและอันตรายอย่างยิ่งต่อเด็กๆ ทั้งหมด ในที่สุด มูลนิธิ และบ้านชาลนิลลีแฮร์สหนองคาย เราเชื่อว่า พี่ๆ คนโตจะสามารถทำหน้าที่นี้ได้ หากได้รับการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ จึงได้จัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของพี่ๆ คนโตระดับชั้น ม.5 ม.6 ปวช. และ ปวส. ในด้านต่างๆ เพื่อมาทำหน้าที่พี่เลี้ยงในการจัดค่ายและกิจกรรมการพัฒนาน้องๆ การฝึกอบรมในครั้งนี้จะเป็นรูปแบบการฝึกปฏิบัติตามการจำลองสถานการณ์จริง เช่นการออกแบบและกำกับฐานการเรียนรู้ต่างๆ การทำเกมส์และกิจกรรมสันทนาการ การฝึกพูดและการจัดการกลุ่มเด็ก การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เป็นต้น ทั้งหมดนี้ครูเน-ประธานมูลนิธิ ซึ่งมีประสบการณ์การฝึกอบรมแบบ TOT ให้กับเยาวชนเป็นผู้นำการฝึกปฏิบัติให้ความรู้แก่พี่เลี้ยงด้วยตนเอง และเป็นที่น่ายินดีที่ พี่ๆ เหล่านี้สามารถ “ทำได้และได้ทำ” กิจกรรมการพัฒนาน้องๆ อีกหลายกิจกรรมในลำดับต่อมา ทั้งหมดได้ด้วยตนเอง นอกจากเป็นการลดความเสี่ยงด้านการแพร่ระบาดโควิดจากคนภายนอกแล้ว พี่ๆ ได้มีความรู้ความสามารถและโลกทัศน์เพิ่มมากขึ้น เป็นประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในอนาคต มูลนิธิ ยังมีแผนงานที่จะสร้างพี่เลี้ยงผู้นำรุ่นต่อไป..

ค. ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการ “ฝึกเรียนตัวน้อยร้อยความสามารถ”

เมื่อโครงการฝึกพัฒนาพี่เลี้ยงผู้นำเยาวชนเสร็จเรียบร้อยแล้ว มูลนิธิฯ และคณะพี่เลี้ยงได้ปรึกษาหารือกันถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะดำเนินการในช่วงที่ไม่ได้ไปโรงเรียน เริ่มด้วยค่ายพัฒนาทักษะวิชาการให้กับน้องๆ ชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในลักษณะการบูรณาการความรู้ร่วมกัน ซึ่งกำหนดตามวิชาหลักที่เด็กๆ เรียนหนังสือ อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุที่ว่า การแบ่งกลุ่มย่อยนั้นมีเด็กเล็กและเด็กโตอยู่ร่วมกันในกลุ่ม ดังนั้นแนวทางการทำกิจกรรมแต่ละฐาน จึงเน้นย้ำการลงมือปฏิบัติ เพื่อที่ว่าเด็กเล็ก ป.1 ป.2 ในหลายวิชา อาจจะยังไม่รู้ แต่ก็ให้ลงมือปฏิบัติร่วมกับพี่ๆ ไปก่อน ให้เป็นการลงมือทำที่สนุกสนาน ทั้งหมดนี้เพื่อให้เกิดความประทับใจ (Impression) ที่จะป็นฐานสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) ให้เด็กๆ มองเห็นเป้าหมายของการเรียนรู้ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสติปัญญาในระดับสูงต่อไป..

ฐานการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. รู้จักประเทศไทย - สังคมศึกษา
2. รู้เท่าทันสื่อออนไลน์ - สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
3. ภูเขาไฟระเบิด - วิทยาศาสตร์
4. จมหรือลอย - วิทยาศาสตร์
5. โจทย์ปัญหาทำคนแก่ - คณิตศาสตร์
6. เด็กถอดรหัส - ภาษาไทย

ง. ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต “ชีวิตอุ่น ๆ ของวัยรุ่น 4.0”

ปัญหาประการหนึ่งสร้างความปวดเศียรเวียนเกล้าให้กับแม่ๆ ผู้ทำหน้าที่ดูแลเด็ก ๆ ในแต่ละหลังคือ-ความรักในวัยรุ่น- ในที่นี้หมายถึงความรวมถึงการคบเพื่อน การมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารต่างๆ เยาวชนหรือวัยรุ่นที่อยู่ในบ้านชานลิลีแฮร์ส พวกเขา ก็เหมือนวัยรุ่นทั่วไป ตามหลักจิตวิทยาการเจริญเติบโตของมนุษย์ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น #อายุกี่ปี

- 1) พวกเขาต้องค้นหาตัวตนและอัตลักษณ์ของตนเอง (Identity) หาอย่างไรและหาจากใคร?
- 2) จากนั้นเขาจะมองหาเพื่อนที่จะคบค้าสมาคมกันได้ (Peers & Loyalty) เมื่อมาถึงขั้นนี้
- 3) เขาจะขยับระดับการคบเพื่อนขึ้นไปอีกขั้น เป็นการมองหาคนรัก (Intimacy) เพื่อตอบสนองความต้องการของชีวิตและตัวตนในสังคม อย่างไรก็ตาม
- 4) ในขั้นนี้วัยรุ่นบางคนอาจมีพัฒนาการของหน้าที่ชีวิตที่ก้าวหน้าไปจนถึงความสามารถในการหาเงินเลี้ยงชีพตนเองได้

รักในวัยเรียน **พุด** ด้วยหรือ?

วัยรุ่นคือใครในวันนี้

วัยรุ่นยุคโลกดิจิทัล ในยุคที่ทุกอย่างอยู่ในโทรศัพท์มือถือ ถัดจากกันมากกับวัยรุ่นยุคก่อน ที่แม่แต่จดหมายรัก ก็ยังต้องรอเป็นสัปดาห์เป็นเดือนกว่าจะสื่อสารถึงกันได้ โทรศัพท์มือถือและแอปพลิเคชันต่างๆ เป็นเสมือนอวัยวะส่วนสำคัญของวัยรุ่น เขาเธอเหมือนขาดใจ เช่นเดียวกันในทางตรงกันข้าม หากวัยรุ่นคนใดไม่สามารถควบคุมตนเองในการใช้โทรศัพท์มือถือได้ คำว่า “หายนะ” กำลังคืบคลานเข้ามา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียนเรื่องเพื่อนเรื่องเพศเรื่องคนรักและเรื่องของคนแปลกหน้า

หน้าที่ข้อที่ 3 ของวัยรุ่น

ความรักและเรื่องเพศเป็นหัวข้อหลักในชีวิตของวัยรุ่นมาทุกยุคทุกสมัย ปัญหาที่เกิดกับวัยรุ่น ถ้าจำแนกตามประเภทแล้ว ก็ไม่ได้แตกต่างไปจากปัญหาของวัยรุ่นในอดีต แต่สิ่งที่แตกต่างอย่างชัดเจนคือปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้วัยรุ่นยุค 4.0 มีความเสี่ยงและอันตรายที่จะตัดสินใจผิดพลาดและถลาลึกเข้าไปในวังวนของปัญหา... ความรักเป็นสิ่งสวยงาม วัยรุ่นไม่ผิดที่จะเรียกร้องความรักตามการเรียกร้องของธรรมชาติจิตใจ แต่วัยรุ่นจะผิดหรือผิดปกติ หากการเรียกร้องนั้น ผิดที่ผิดทาง มีการเรียกร้อง การแสดงออก การประพฤติปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม คำว่าผิดนี้ มีความหมายถึงความเสี่ยงและอันตรายที่จะบั่นทอนคุณภาพชีวิตให้ถดถอยน้อยลง หรือหากโชคร้ายมากก็อาจจะทำให้วัยรุ่นไม่สามารถ “ไปต่อ” ชีวิตของตนเองได้ ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่วัยรุ่นจะต้องได้รับข้อมูลความรู้และข้อเท็จจริงต่างๆ ทั้งผลดีผลร้าย เมื่อวันใดวันหนึ่ง วัยรุ่นกำลังเข้าสู่และเผชิญกับห้วงอารมณ์ความรัก รวมทั้งความใคร่ความเสนาหาในสัมพันธภาพเชิงชู้สาว ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของธรรมชาติมนุษย์ที่ไม่อาจห้ามความรู้สึกกันได้ แต่จะทำได้หรือไม่เพื่อให้วัยรุ่นได้เตรียมตัวเตรียมใจและมีสติในคิดพิจารณา มีความสามารถตั้งรับกับสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในห้วงวัยว้าวุ่นของตนเอง ให้สามารถก้าวข้ามผ่านพ้นห้วงวัยนี้ไปได้ได้อย่างเป็นปกติสุข ได้รับการพัฒนาด้านอื่นๆ และพร้อมที่จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่และมีชีวิตครอบครัวที่ดีของตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการจัดค่าย “ชีวิตวุ่น ๆ ของวัยรุ่น 4.0” ในครั้งนี้ เพียงต้องการให้วัยรุ่นในบ้านชาวนิลลี้แฮร์สของเราเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีเพื่อนมีพี่มีแม่มีครูบาอาจารย์ที่รักและเข้าใจ พร้อมทั้งจะให้กำลังใจและคำปรึกษาได้ตลอดเวลาในเรื่องของการคบเพื่อนและการจัดการความสัมพันธ์ จะทำอย่างไรให้มีความถูกต้องเหมาะสม และที่สำคัญให้สัมพันธ์ภาพนี้เป็นแรงกำลังใจทำให้วัยรุ่นสามารถดำรงชีวิตและทำหน้าที่หลักของตนเอง ทั้งในเรื่องเรียนและการทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างสมบูรณ์

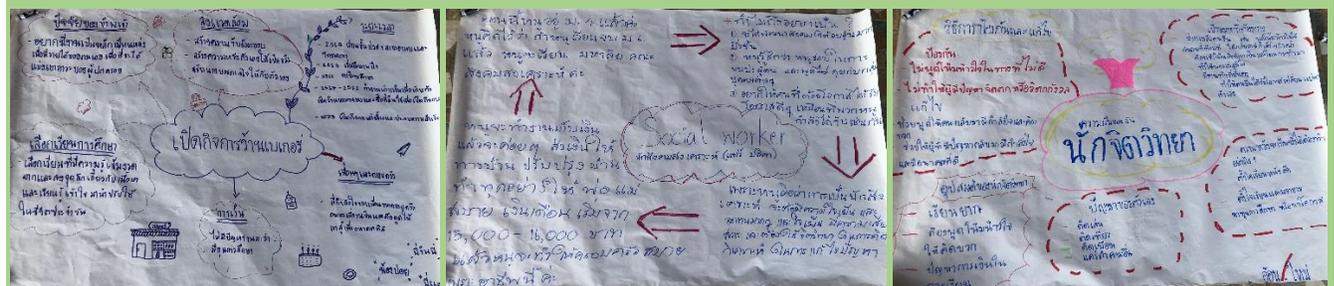

เป้าหมายของการนำเสนอข้อมูล ข้อเท็จจริงต่างๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งหมดนี้มุ่งหวังให้วัยรุ่นมีข้อมูลที่ครบถ้วนรอบด้าน ทั้งด้านดีและด้านไม่ดีของความรักที่ทำให้เกิดปัญหาในชีวิต ข้อมูลเหล่านี้เมื่อมาประกอบกับประสบการณ์ของวัยรุ่นเอง หรือที่เห็นจากชีวิตของเพื่อนๆ รอบตัว ในเบื้องต้น วัยรุ่นจะพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลให้ได้ว่า ตนเองจะทำหรือไม่ทำอย่างนั้น ทำไม? เพราะอะไร? คำถามสำคัญที่ต้องแทรกกลางระหว่างนี้คือ ทิ้งๆ ที่รู้ แต่ทำไมวัยรุ่นบางคนยังพยายามไขว่คว้าหาความรักหลอกๆ แบบนั้นอยู่ #ตัวตนเปราะบาง #ขาดสติตั้งมั่น #สังคมเพื่อนเลว #เห็นกงจักรเป็นดอกบัว

ครูเน-ประธานมูลนิธิฯ ในฐานะนักฝึกอบรมเพื่อพัฒนาวัยรุ่น เป็นผู้ออกแบบและนำการฝึกอบรมในครั้งนี้ โดยมีวิทยากรรับเชิญจากหลายหน่วยงานที่เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านงานพัฒนาวัยรุ่น นอกเหนือจากเนื้อหาสาระโดยตรงในเรื่องความรักในวัยรุ่นแล้ว ชีวิตวุ่น ๆ ของวัยรุ่นในทุกวันนี้จำเป็นต้องมีเป้าหมายชีวิต อะไรก็ได้-ตั้งไว้ให้เป็นหลักชัยในชีวิตไว้ก่อน เป้าหมายในวันนี้อาจจะชัดเจนยิ่งขึ้นในวันต่อๆ ไปเมื่อเราเติบโตมากขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงตามความคิดประสบการณ์ ก็เป็นไปได้อีกทั้งนั้น ณ วันนี้ อย่างน้อยที่สุด วัยรุ่นต้องมีเป้าหมายของชีวิต #จบชั้นปวส #ปริญญาตรี #มีคนรักที่ดี #มีงานมีรายได้ #มีบ้านมีรถ

My Mapping เป้าหมายในชีวิตของข้าพเจ้า

จ. กีฬาสีประจำปี พ.ศ. 2564

นับแต่ก่อตั้งบ้านชาลนิลลีเข้าสู่หนองคายมากกว่า 20 ปี ไม่เคยมีการจัดกีฬาสีสำหรับเด็กๆ เลย มูลนิธิ เราจัดกีฬาสีให้กับเด็กๆ ครั้งแรกในปี 2562 และงดไปในช่วงเกิดโรคระบาดโควิด และในปี 2564 นี้ ช่วงปลายเดือนตุลาคมที่การระบาดของโควิดซาบไป ก่อนโรงเรียนเปิดเทอมที่ 2 เราได้ประเมินสถานการณ์ความปลอดภัย จึงได้เห็นชอบที่จะจัดกีฬาสีให้กับเด็กๆ เป็นกิจกรรมภายในและเข้มงวดไม่ให้มีบุคคลภายนอกเข้ามาภายในบริเวณจัดกิจกรรมโดยเด็ดขาด

กีฬาสี 2564 ชาลนิลลีเข้าสู่เกมส์

ในวันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคมนี้ที่สนามฟุตบอลกีฬากลาง เวลา 08.00 น. เป็นต้นไป

- การประกวดขบวนพาเหรดในแนวคิด "สู้โควิด"
- ประกวดเชียร์ลีดเดอร์สีต่างๆ
- การแข่งขันกีฬาและเกมส์มหาสสนุก
- การแสดงของแต่ละสีช่วงกลางคืน

- ✓ ชณะเลิศการแข่งขันกีฬาและเกมส์มหาสสนุก 2,000-บาท
- ✓ ชณะเลิศพาเหรดและเชียร์ลีดเดอร์ รับรางวัล 1,500-บาท
- ✓ ชณะเลิศการแสดงช่วงกลางคืน รับรางวัล 1,000-บาท

วัตถุประสงค์ของกีฬาสี คือให้เด็ก ๆ และแม่ ๆ ประจำบ้านแต่ละหลังได้มีการทำงานเป็นทีม ฝึกซ้อมออกกำลังกาย สร้างสรรค์สันตนาการ เพื่อความสนุกสนานและมีความสุขอย่างอิสระเสรี

...จะเลี้ยงลูกแบบไหน ให้ตระหนัก
จะเลี้ยงแบบให้ความรัก เสน่หา
หรือเลี้ยงแบบพรับ่น จนระอา
ให้ก้าวร้าวหมดจรรยา หวาดระแวง
จะเลี้ยงลูกแบบใด ได้อย่างนั้น
อยู่ที่พ่อแม่ป็น ดังแกลง
ยังไม่สาย หากคิดจะเปลี่ยนแปลง
ลูกจะแกร่ง อดทนเลิศ ประเสริฐคุณ...

จำนวนผู้รับประโยชน์ของโครงการต่าง ๆ พ.ศ. 2564

กลุ่มเป้าหมาย	โครงการ	ผู้รับประโยชน์ โดยตรง (เด็ก)	ผู้รับประโยชน์ โดยอ้อม
เด็กปฐมวัยในศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก	7. การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย	708*	708
	8. การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครูปฐมวัย	7,183	335 (ครู)
	9. การปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม 2 แห่ง	97	8 (ครู)
เด็กและครอบครัว ที่ยากลำบาก	1. การเยี่ยมบ้านและช่วยเหลือเด็กของครอบครัวที่ยากลำบาก	27	27
	2. การช่วยเหลือครอบครัวยากลำบากที่มีเด็กพิการ	44	44
	3. การช่วยเหลือเด็กของแรงงานต่างด้าวที่ยังอาศัยอยู่ตามแนวชายแดนไทย-ลาว	69	69 (พ่อแม่ผู้ตายาย)
นักเรียนของ โรงเรียนต่างๆ	4. ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนต่างๆ จำนวน 8 โรงเรียน	517	24
	5. การติวโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา (ภายใต้โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย)	31	3 (ครู)
เด็กในสถาน สงเคราะห์: บ้าน ชาลนิลลีเฮ้าส์และ บ้านมิตรมวลเด็ก	11. การมอบเงินกองทุนอาหารและโภชนาการสำหรับเด็ก	132	20 (ผู้ปกครองในสถาน สงเคราะห์)
	12. ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต “นักเรียนตัวน้อย ร้อยความสามารถ”		
	13. ค่ายพัฒนาคุณภาพชีวิตของวัยรุ่น “ชีวิตวุ่นๆ ของวัยรุ่น 4.0”	10	
	14. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพและทักษะการทำหน้าที่พี่ เลี้ยงเด็กประจำสถานสงเคราะห์ (แม่ๆ ประจำบ้านแต่ละหลัง)	(จำนวนของเด็กใน สถานสงเคราะห์)	
	15. กีฬาสีประจำปีของเด็กในสถานสงเคราะห์		
	รวม	8,818	1,238

* กำหนดจำนวนเด็กตามจำนวนผู้ปกครองที่เข้าร่วมการประชุมให้ความรู้ทั้งหมด 708 คน และมีความเป็นไปได้ที่หลายครอบครัวจะมีลูกมากกว่า 1 คน

สรุปรายงานด้านการเงิน พ.ศ. 2564

รายรับ

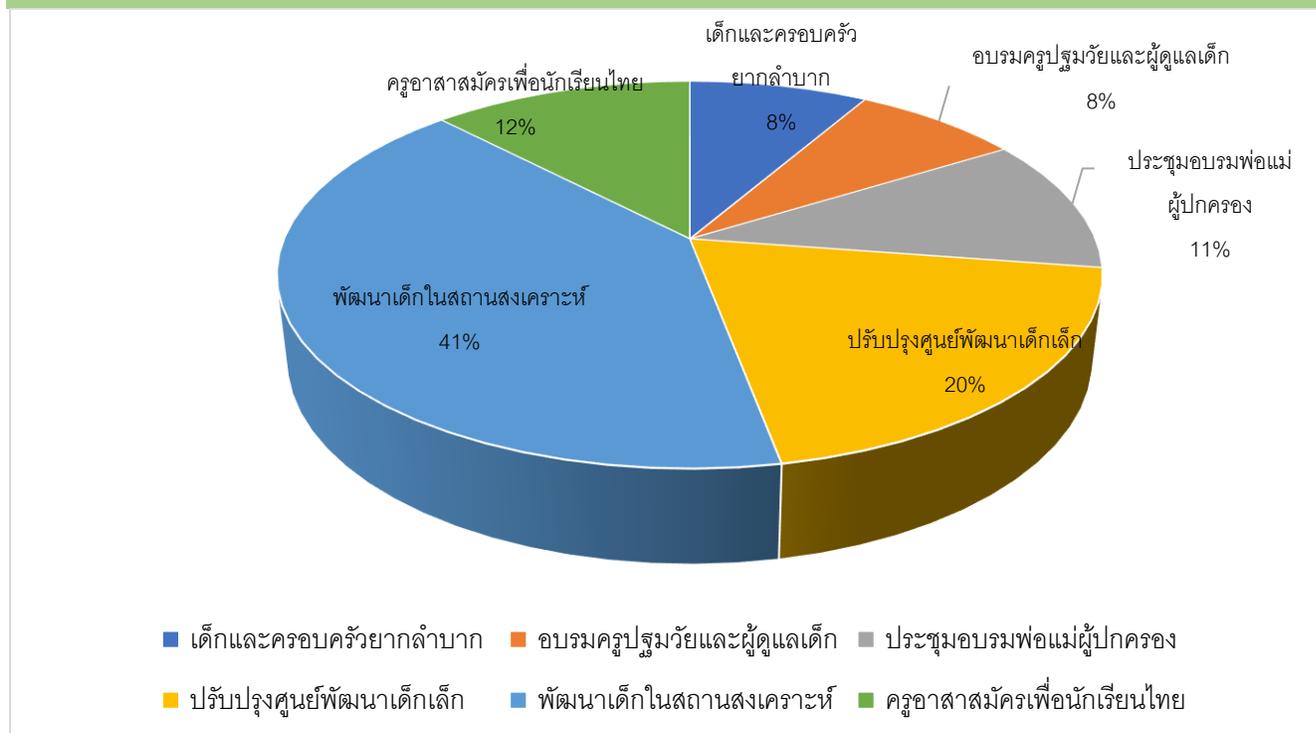
ที่มา	บาท
1. เงินบริจาคจากผู้มีจิตเมตตาทั่วไป	1,693,002.40
2. เงินบริจาคจากก่ongsรับบริจาค	7,720.00
3. ดอกเบี้ยรับ	1,749.22
รวมเงินบริจาค	1,702,471.62

รายจ่าย

ประเภทของรายจ่าย	บาท
1. ค่าบริหารจัดการสำนักงาน	309,992.21
2. ค่ารายจ่ายโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน (สรุปรายการจ่ายของแต่ละโครงการในตารางด้านล่างนี้)	1,373,693.00
รวมค่าใช้จ่าย	1,680,685.21

สรุปร้อยละของรายจ่ายเพื่อโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2564

ร้อยละของงบประมาณค่าใช้จ่ายของแต่ละโครงการ

รับรองโดย คุณสุณี โปภิญโญ

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเลขที่ 12639

คณะกรรมการและที่ปรึกษาของมูลนิธิฯ

นายเหมมิต วิเชียรเครือ
ประธานกรรมการ
ผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือ
นักสังคมสงเคราะห์
พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก
กระทรวงยุติธรรม

นางจามรี สุวรรณราช
ที่ปรึกษามูลนิธิด้านการศึกษา
ครูชำนาญการ
โรงเรียนบ้านแดงใหญ่
(ราษฎร์คุรุวิทยาคาร)
จ.ขอนแก่น

นางปิยะวดี ไทยชาติ
รองประธานกรรมการ
ข้าราชการบำนาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1

นางสาวระวีวรรณ ศรีนิล
กรรมการและเลขานุการ
รักษาการற்றுญิก
กรรมการผู้จัดการ
บริษัท อัลไลแอนซ์ เทรดแอนด์
คอนซัลท์ จำกัด

นางสาววีนิตา พุ่มธรรมรัตน์
กรรมการ
ผู้ประกอบการร้าน
Balcony Coffee and Bakery

บทส่งท้าย: ประเทศไทยกับการพัฒนาเด็ก

สิ่งที่คนไทยเราทุกคนต้องการในความเป็นประเทศไทย คือ ความมั่นคงของชาติ ความมั่นคงในที่นี้หมายถึงความอยู่รอดปลอดภัยและความเจริญก้าวหน้าของชาติ ความมั่นคงแห่งชาติ หมายถึงความมั่นคงของแกนทั้ง 3 ได้แก่ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ องค์ประกอบของชาติ ประกอบด้วย ก) เขตดินแดนของประเทศไทย ข) ประชาชนคนไทย ค) รัฐบาลและหน่วยงานบริหารบ้านเมือง ง) เอกราชของชาติ และ จ) การรับรองและสัมพันธภาพของประเทศไทยกับสังคมนานาชาติ

ความมั่นคงของชาติ.. ยังสามารถจำแนกแยกย่อยลงไปอีก เป็นความมั่นคงด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการทหาร ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ในแต่ละด้านจะมีเป้าหมายความต้องการพัฒนาสูงสุด ทั้งนี้เมื่อผนวกเป้าหมายสูงสุดรวมกันทุกด้านด้วยดีแล้ว ผลที่เกิดขึ้น เราก็คงได้ประเทศไทยที่มีความมั่นคงและชาติบ้านเมืองที่ประชาชนคนไทยอยู่ดีมีสุข นี่คือนสิ่งที่พวกเราคนไทยทุกคนต้องการ.. มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน.. เราเป็นองค์กรเอกชนขนาดเล็กที่อาสาเข้ามาทำงานช่วยประเทศไทยของเราตามความรู้ความชำนาญในงานพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นองค์ประกอบส่วนสำคัญของความมั่นคงด้านสังคม

เด็กอีสาน

สมัยก่อนเมื่อหลายสิบปีที่ผ่านมา ปัญหาหนักอกหนักใจของเด็กอีสานคือ การประสบกับภาวะทุพโภชนาการหรือขาดสารอาหาร เนื่องจากความยากจนและความไม่รู้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และผลกระทบเชิงลบที่เกิดกับเด็กเนื่องจากพ่อแม่จำเป็นต้องมาหางานทำในเมืองหรือกรุงเทพฯ ปู่ย่าตายายจะเป็นผู้เลี้ยงเด็ก.. ปัญหาการขาดสารอาหารในทุกวันนี้ก็ยังมีให้เห็นอยู่บ้าง แต่ก็ลดน้อยลงไปมาก แต่ปัญหาเรื่องพ่อแม่ไม่ได้เลี้ยงลูกด้วยตนเองนั้น ดูเหมือนสถานการณ์จะยิ่งทวีคูณ การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองแต่ละหมู่บ้านนั้น พบว่าเด็กส่วนใหญ่ (ไม่น้อยกว่า 50%) อาศัยอยู่กับปู่ย่าตายาย ซึ่งพวกท่านก็เลี้ยงลูกหลานตามวิถีชีวิตที่เรียบง่ายกันมา แต่สถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนไป การเลื่อนไหลของข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต การเลียนแบบพฤติกรรมและการเสพติดสื่อออนไลน์ เป็นความเสี่ยงและอันตรายอย่างยิ่งต่อการเจริญเติบโตของเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะอยู่ตามบ้านนอกคอกนาหรืออยู่ในเมืองใหญ่ และเป็นที่น่าเสียใจยิ่งกว่านั้นคือ พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนหนึ่งปล่อยปละละเลยในเรื่องนี้ มองเห็นความสบายกายของตนเป็นหลัก จนลืมไปว่าผลเสียที่เกิดจาก “สิ่งที่มากับโทรศัพท์” นั้น ได้ทำลายตัวตนของลูกเสียหายไปหมดแล้ว และเราก็ได้เห็นได้ยินได้ฟังปัญหาที่เกิดกับเด็ก ผู้ใหญ่ทำกับเด็ก เด็กโตทำกับเด็กเล็กและเด็ก ๆ ทำร้ายกันเองไปจนถึงขั้นเลือดตกยางออกหรือเสียชีวิตก็มีให้เห็นเป็นข่าวใหญ่อยู่เป็นประจำ ไม่จบไม่สิ้น.. ทำไม?

เด็กไทยตอนนี้เป็นอย่างไร?

ความมั่นคงของประเทศไทยจะเกิดได้อย่างยั่งยืนก็ต้องมาจากสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาที่ดี สังคมไทยจะมั่นคงได้ก็ต้องมาจากครอบครัวที่ดีมีการเลี้ยงและดูแลบุตรหลานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามห้วงวัยของเด็ก เด็กไทยตอนนี้เป็นอย่างไร? น่าจะยังไม่ใช้คำถามแรกในตอนนี้อยู่ คำถามที่ดีคือ **“ลูกของเราตอนนี้เป็นอย่างไร?”** เพราะเพียงพ่อแม่ผู้ปกครองจุกคิดและตั้งคำถามนี้ด้วยกัน มันหมายถึงบางสิ่งบางอย่างกำลังจะเปลี่ยนแปลงและเป็นเชิงบวกที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตของลูก..

มูลนิธิ ขอเป็นกำลังใจให้กับพ่อแม่ผู้ปกครองทุกท่านในการทำหน้าที่เลี้ยงลูก และเราพร้อมที่จะให้คำแนะนำคำปรึกษาแก่ทุกท่านในทุกกรณี ท่านสามารถติดต่อครูเน ประธานมูลนิธิ โดยตรงได้ที่เบอร์โทร/เบอร์ไลน์หมายเลข 089 5399119 เพื่ออนาคตที่ดีของลูกหลานในฐานะเด็กไทย.. เด็กที่จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่และทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมไทยต่อไป..

มูลนิธิฯ ขอขอบคุณผู้มีจิตเมตตาทุกท่านที่ได้สนับสนุนมูลนิธิฯ ทั้งที่เป็นการบริจาคโดยตรงเข้าบัญชีของมูลนิธิฯ การสนับสนุนช่วยซื้อสินค้าและสิ่งของที่ห้องฯ จิตอาสาไปตั้งบู๊ทตามห้างร้าน การส่งมอบเสื้อผ้า ตุ๊กตาของเล่น และสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ มาให้ถึงสำนักงานมูลนิธิฯ ที่จังหวัดหนองคาย ตลอดจนท่านที่ช่วยประชาสัมพันธ์ กิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ ของมูลนิธิฯ ผ่านทางสื่อโซเชียล เฟสบุ๊กและเว็บไซต์ของมูลนิธิฯ

มูลนิธิฯ ในฐานะองค์กรพัฒนาเด็กที่อาสาเข้ามาทำงานเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเด็กไทยของเรา ขอให้คำมั่นว่า มูลนิธิฯ จะทำหน้าที่นี้ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ ด้วยสติปัญญา ด้วยความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมและ ด้วยมโนสำนึกของความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก ๆ เป็นที่ตั้ง

มูลนิธิฯ ขออนุโมทนาสาธุในบุญประโยชน์ทุกประการที่เกิดแก่คุณภาพชีวิตของเด็กอันได้จากการสนับสนุนของท่าน และขออำนวยการอำนวยพรให้ท่านและครอบครัวจงมีสุขภาพที่แข็งแรง ประสบแต่ความสุขสวัสดิ์และความสำเร็จในชีวิตและการทำงาน

กระทรวงการคลังได้ประกาศให้มูลนิธิฯ เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลลำดับที่ 940 ตามประกาศ
กระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 677

การบริจาคช่วยเหลือกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนของมูลนิธิฯ สามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้

ร่วมบริจาคสมทบทุนการดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชน

บริจาคผ่านธนาคารเข้าบัญชีออมทรัพย์

ชื่อบัญชี	มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน
ธนาคาร	ธนาคารกรุงไทย
สาขา	สาขาศูนย์ราชการจังหวัดหนองคาย
บัญชีเลขที่	982-8-58723-8

การรับใบเสร็จรับเงิน

กรุณาส่งสำเนาใบฝาก พร้อมชื่อ-สกุล ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์มายังมูลนิธิฯ เพื่อจะได้จัดส่งใบเสร็จรับเงินให้ท่านต่อไป
สำนักงานเลขที่ 104 หมู่ 5 ตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 43000
โทรศัพท์ 042 414880, 089 5399119 Email : fcyd2014@gmail.com

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (มกพด.) ขอขอบคุณท่านที่ได้ให้การสนับสนุนมูลนิธิฯ ในการดำเนินโครงการ
และกิจกรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้วยการสนับสนุนนี้ เด็กและครอบครัวที่ด้อยโอกาสจะได้รับการช่วยเหลือ มี
สุขภาพอนามัยและได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นรากฐานประการหนึ่งในการนำพาชีวิตไปสู่อนาคตที่ดี

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (มกพด.)
สำนักงานเลขที่ 104 หมู่ 5 ตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จ.หนองคาย 43000
โทรศัพท์ 089 5399119, 042 414881 โทรสาร 042 414880

<http://www.fellowship-thaichild.org/>

<https://www.facebook.com/fellowshipthaichild/>

